

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

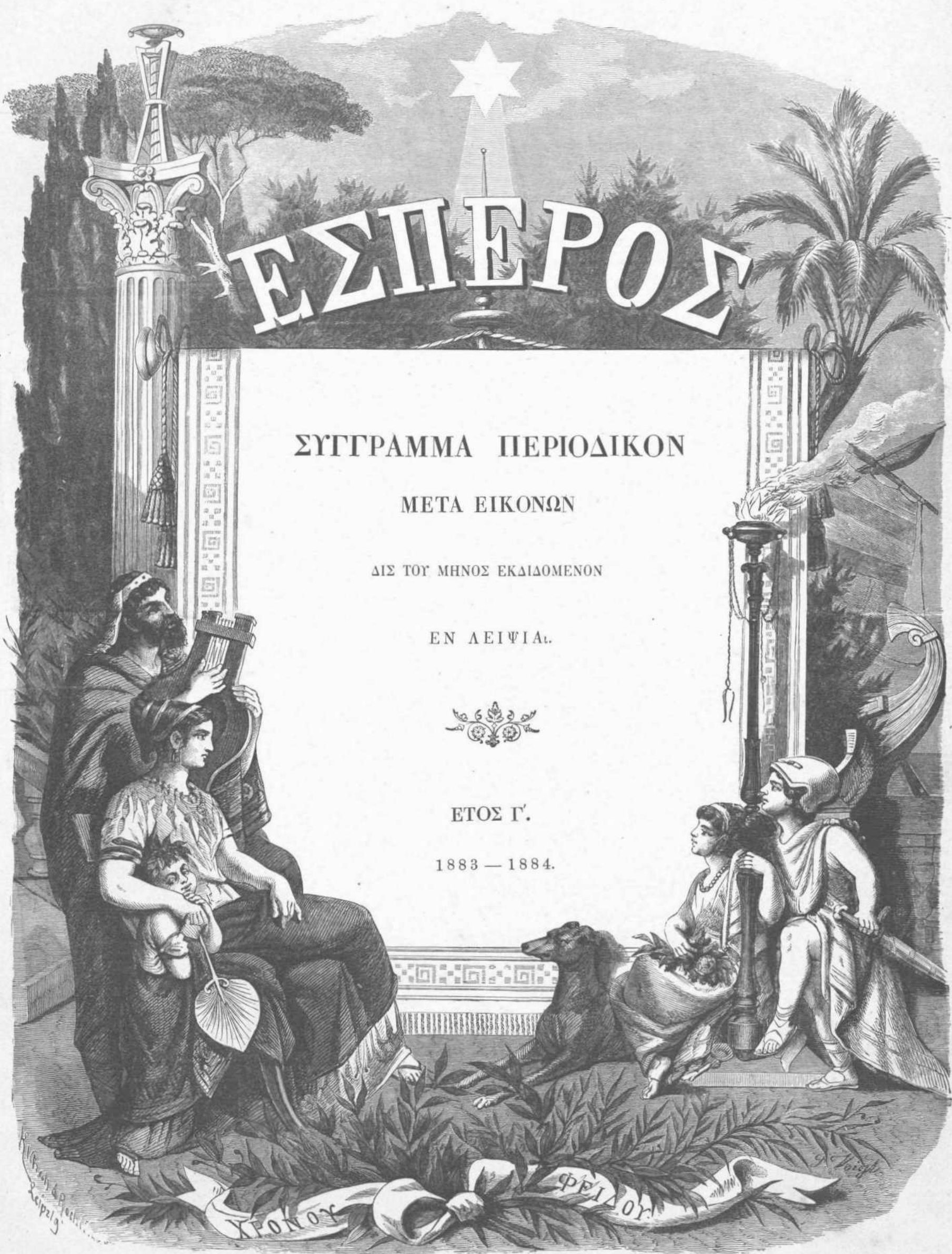
ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ.

ΕΤΟΣ Γ'.

1883 — 1884.



ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ Γ'. ΤΟΜΟΥ.

Σελ.		Σελ.
1—16	Ἀρ. 49. Ὁ Ἐφιάλτης. — Ἡ ἐν Ἀμστελδάμῳ ἔκθεσις. — Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος (συνέχεια). — Ὁ γάμος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἐν Σούσοις. — Σκέψεις ἐρημίτου. Ἡ πρώτη πρωΐα τοῦ ἔτους 1883 (τέλος). — Ἐκ Τύνιδος. — Νέα διώρυγὸς τοῦ Σουέζ. — Κυπρία Κυρία. — Γνωμαὶ συγγραφέων. — Παρὰ τοῖς Γουαρσούνοις. — Οἰκονομικὴ ἑπιθεώρησις. — Διάφορα. — Γραμματοκιδώτιον τοῦ Ἑσπερίου. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.	161—176
17—32	Ἀρ. 50. Ἡ Ἀκροκόρινθος. — Ὁ Ἀσενάρδος Βίνκιος καὶ τὰ προβλήματα τῆς ἀεροπλοΐας. — Ὁ Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους συμπληρωθεὶς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ SCHAPER. — Ἐπιρροὴ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἐπὶ τῶν φυτῶν. — Ὁ Προμηθεύς. — Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος (συνέχεια). — Τέχναι καὶ ἑπιστήμαι. — Παρὰ τοῖς Γουαρσούνοις (τέλος). — Ἡ βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων Ὀλγα ἐν Ὀδησσῷ. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.	177—192
33—48	Ἀρ. 51. Ἡ Μιτυλήνη. — Σκιας ὄναρ. — Ἀκούων Μουσικὴν. — Ἡ ἐν Ἀμστελδάμῳ ἔκθεσις. — Τὸ Κρεμλίνον ἐν Μόσχᾳ. — Τέχναι καὶ ἑπιστήμαι. — Ἡ στέψις τοῦ Τσάρου ἐν Μόσχᾳ. — Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος (συνέχεια). — Τὰ τρία εἶδη τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἰσθάλων ὄψεων. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.	193—208
49—64	Ἀρ. 52. Ἡ μὴν τοῦ Δαφνίου παρὰ τὰς Ἀθήνας. — Ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ μνημεῖα ἐν Σικελίᾳ. — Τὰ θελητήρια τοῦ οἰνοπνεύματος. — Τινὰ περὶ Τογκίνου. — Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος (τέλος). — ἑπιστολαὶ ἀνέκδοτοι. — Γνωμαὶ συγγραφέων. — Ἡρώ καὶ Λεάνδρος. — Αἱ αἰτίαι. — Ἡ μεγάλη κρεμαστὴ γέφυρα τῆς Νέας Ὑόρκης. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.	209—224
65—80	Ἀρ. 53. Ἡ ἐν Βάδεν-Βάδεν Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία. — Ἡ γυνὴ τῆς Μιλήτου. — Ἡ ῥωσικὴ Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ. — Ὁ Ὑπνος. — Ἡ γλῶσσα τῶν σημείων. — Ἡ ὑποβρύχιος σφύριξ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. — Ποίησις. Τὸ Ῥόδον. Ἐπὶ τῆς προσφιλοῦς μοῖς εἰκόνης τῆς πατρίδος μου Κεφαλληνίας. Ῥεμβασμός. — Τὸ ἐν Στασφοῦρτ ἀλατορυγεῖον. — Τὸ τελευταῖον Χαῖρε. — Τὸ σελίνιον. — Ἡ χολέρα ἐν Αἰγύπτῳ. — Τέχναι καὶ ἑπιστήμαι. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.	225—240
81—96	Ἀρ. 54. Τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον. — ἑπιστολαὶ ἀνέκδοτοι. — Ὁ Ἰωάν. Ἑρρίκος Voss. — Τὸ νέον Ὠδεῖον ἐν Λειψία. — Τὸ σελίνιον (συνέχεια). — Ἡ Ταορμίνα καὶ τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς θέατρον. — Ποίησις. Ἡ λυχνία. Ἐκπνέων ποιητῆς. — Ἡ γυνὴ τῆς Μιλήτου (τέλος). — Ἡ ἐν Ἀμστελδάμῳ ἔκθεσις. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.	241—256
97—112	Ἀρ. 55. Ἡ πνύξ. — Τὸ δάσος τῆς ταιλαπωρίας. — Αἱ παιδιαὶ τῆς νεανικῆς ἡλικίας καὶ ἡ ὑγιεινὴ αὐτῶν ἀξία. — Ὁ Ἰορδάνης ποταμός. — Σαφρὼ ἡ Μυτιληναία. — Ὁ Κανάρης καὶ ὁ Πιπίνος. — Τὸ σελίνιον (τέλος). — Ἡ Αἴτνα. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.	257—272
113—128	Ἀρ. 56. Ὁ ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐν Τήνῳ. — Ὀλιθέρος Γόλδσμιθ. — Ἡ τρικυμία. — Ὁ καθεδρικός ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἰσαὰκ ἐν Πετροπόλει. — Οἱ χρόνοι τοῦ Περικλέους. — Αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Κίνας. — Αἱ παιδιαὶ τῆς νεανικῆς ἡλικίας καὶ ἡ ὑγιεινὴ αὐτῶν ἀξία (τέλος). — Ἡ Κατάνη. — Βιβλιογραφικά. — Ἡ χολέρα ἐν Αἰγύπτῳ. — Ἑρωτικὸν δράμα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. — Γραμματοκιδώτιον.	273—288
129—144	Ἀρ. 57. Ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα. — Ἐκ τοῦ ἀπολεσθέντος Παραδείσου τοῦ Μίλτωνος. — Ὀλιθέρος Γόλδσμιθ (τέλος). — Ἐκδρομὴ εἰς Σικελίαν (τέλος). — Κωνσταντῖνος ὁ Κοντογόνος. — Ἡ ἐν Κύπρῳ Φαμαγόστα. — Ἰουλίττα καὶ Ῥωμαῖος. — Ὀδηγὸς τῆς Παλαιστίνης (συνέχεια). — Ἐκ τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ἰδάν Τουργένιεφ. — Διάφορα. — Γραμματοκιδώτιον. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.	289—304
145—160	Ἀρ. 58. Ἡ νῆσος Σκόπελος. — Ἐπιγραφή Εὐγ. τοῦ Βουλγάρεως. — Ἡ εἰ. Σύνοδος τῶν Γερμανῶν συγγραφέων ἐν Δαρμστάτῃ. — Ἰδάν Τουργένιεφ. — Μίλτωνος Ἀπολεσθεὶς Παραδείσος (συνέχεια). — Ἡ ἐν Ἀμστελδάμῳ ἔκθεσις. — Ὀδηγὸς τῆς Παλαιστίνης (συνέχεια). — Ἐκ τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ἰδάν Τουργένιεφ. — Διάφορα. — Γραμματοκιδώτιον. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.	

Σελ.		Σελ.
161—176	Ἀρ. 59. Ἡ ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἐν Λεβαθεΐᾳ. — Μίλτωνος Ἀπολεσθεὶς Παραδείσος (συνέχεια). — Περὶ τῆς Ἰνδοευρωπαϊκῆς ἢ Ἰνδογερμανικῆς Οἰκογενείας. — Ὁ Μητροπολίτης Ἀμασείας Σωφρόνιος. — Ἑρρίκος CONSCIENCE. — Περίπλοκος ὑπόθεσις. — Ἡ Λευκοσία. — Ἡ Λεμεσσός. — Ὁ πρωθυπουργὸς Γλάδστων ἐν Κοπενάγῃ. — Ὀδηγὸς τῆς Παλαιστίνης (συνέχεια). — Τὸ Ἑθνικὸν μνημεῖον τῆς Γερμανίας. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.	289—304
177—192	Ἀρ. 60. Ἡ Ἰθάκη. — Περὶ τῆς Ἰνδοευρωπαϊκῆς ἢ Ἰνδογερμανικῆς Οἰκογενείας (Μέρος Β'). — Ἡ ἐν Ἀθήναις Ποικίλῃ Στοά. — Μίλτωνος Ἀπολεσθεὶς Παραδείσος (συνέχεια). — Ἡ θήρα διὰ τοῦ ἀετοῦ παρὰ τοῖς Κερκασίοις. — Περίπλοκος ὑπόθεσις (συνέχεια). — Ἡ ἀλιεΐα τῶν καρχαριῶν ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ τῆς Φλωρίδος. — Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τοῦ Σιάμ. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.	
193—208	Ἀρ. 61. Τὸ Ἄργος καὶ ἡ ἀκρόπολις αὐτοῦ. — Ἡ ἐν Ἀθήναις Ποικίλῃ Στοά (τέλος). — Μίλτωνος Ἀπολεσθεὶς Παραδείσος (τέλος). — Ὀδηγὸς τῆς Παλαιστίνης (συνέχεια). — Ὁ ἀνδριάς τοῦ Λεϊψνίτιου ἐν Λειψία. — Περίπλοκος ὑπόθεσις (συνέχεια). — Κατάρρησις τῶν μονομαχιῶν. — Τὸ μνημεῖον τοῦ Μένωνος. — Εἰς ἐν δάκρυ... — Οἱ ναυτίλοι. — Ὁ φοινὴ καὶ οἱ καρποὶ αὐτοῦ. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.	
209—224	Ἀρ. 62. Ἡ ἐν Μαγκεστρία ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία. — Ὁ νέος ἐμποροῦπάλληλος. — Λάμποντα ζῶα. — Ὀδηγὸς τῆς Παλαιστίνης (τέλος). — Ἐκ τῶν τελευταίων ἔργων τοῦ Ἰ. Τουργένιεφ. — Ἀνάδασις εἰς τὸν Παρνασσόν. — Ὁ Πανσείας καὶ ἡ Γαυκέρα. — Περὶ τῶν σεισμῶν ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ Χερσονήσῳ. — Πρὸς νέον Ἑλληνα, ποιητῆς. — Ὁ ἀνδριάς τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά. — Περίπλοκος ὑπόθεσις (συνέχεια). — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. — Γραμματοκιδώτιον.	
225—240	Ἀρ. 63. Τὰ Ζωγράφεια Διδασκαλεῖα ἐν Κεστορατίῳ. — Θεοκρίτου Εἰδύλλιον Α'. — Ἐαρ ἐν χειμῶνι. — Ἡ πόλις Χαρτοῦμ ἐπὶ τοῦ Κυανοῦ Νεῖλου. — Ὁ ῥήτωρ. — Ἐρως καὶ Ψυχὴ. — Θεοδώρου Γράφ (GRAF) ἀνακάλυψις ἀρχαίων ἱματίων. — Ποίησις. Α'. Εἰς κόκκον ἄμμου. Β'. Ἀστὴρ καὶ ῥόδον. — Περίπλοκος ὑπόθεσις (συνέχεια). — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. — Γραμματοκιδώτιον.	
241—256	Ἀρ. 64. Ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἐν Λονδίνῳ. — Ἀναμνήσεις Αἰγύπτου. — Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία κατὰ τὸ 1882. — Τὰ ὄργανά. — Ἡ πλημμύρα ἐν Λαρίσσει. — Περίπλοκος ὑπόθεσις (συνέχεια). — Ποίησις. Ἐπίκλησις κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν τέκνων μου. Ἡ ἐκδίκησις. — Περὶ τῆς καταγωγῆς τῶν Ἀθιγγάνων. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. — Γραμματοκιδώτιον.	
257—272	Ἀρ. 65. Ἡ νύξ τῶν Χριστουγέννων καὶ ἡ πρωΐα τοῦ Νέου Ἑτους. — Οἱ τὴν γῆν ἐργαζόμενοι μύρμηκες. — Οἱ πλέοντες ἄγροί. — Ὁ ἡλεκτρισμὸς ἐν ταῖς θεατρικαῖς παράστασιν. — Ὀνειρον ἡμέρας γενεθλίων. — Φραγκίσκος Λενορμάν. — Παγοδρομία διὰ λέμβων. — Ποίησις. — Περίπλοκος ὑπόθεσις (συνέχεια). — Οἰκονομικὴ ἑπιθεώρησις. — Τέχναι καὶ ἑπιστήμαι. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. — Γραμματοκιδώτιον.	
273—288	Ἀρ. 66. Ἡ οἰκία τοῦ Μπότσαρη ἐν Σουλίῳ. — Περὶ τῶν τάφων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. — Πεζὰ ποιήματα. — Τὸ Πάνθεον ἐν Ῥώμῃ. — Ἐν τῇ χώρᾳ Γαλαδάτ. — Ἡ βασιλόπαις Ἄννα ἀναχωροῦσα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ῥωσίαν ἐν ἔτει 988. — Ἡ σπογγαλιεΐα. — Ἡ θήρα. — Περίπλοκος ὑπόθεσις (συνέχεια). — Οἰκονομικὴ ἑπιθεώρησις. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. — Γραμματοκιδώτιον.	
289—304	Ἀρ. 67. Ἡ Καρύταινα. — Ἀλεξάνδρος Μουρούζης ἡγεμὼν Βλαχίας καὶ Μολδαβίας. — Περὶ τῶν κατὰ τὸ οὖς. — Κάρολος ὁ Ε'. — Ὁ δραματικὸς ποιητῆς. — Ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Νικόδημος. — Τὰ νέα γραφεῖα τοῦ αὐстро-οὐγγρικοῦ Λόβδ ἐν Τεργέστῃ. — Τὸ Χαρτοῦμ καὶ τὸ Σουακίμ. — Περίπλοκος ὑπόθεσις (συνέχεια). — Νέον ἀερόστατον. — Τὰ φρεῖα τοῦ πετρελαίου ἐν Βαχοῦ παρὰ τὴν Κασπίαν θάλασσαν. — Οἰκονομικὴ ἑπιθεώρησις. — Νεκρολογία. — Διάφορα. — Διονύσιος Βερούκιος ἐξ Ἰθάκης. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. — Γραμματοκιδώτιον.	

Σελ.
 Ὁ βλεμματικὸς ἐπὶ τοῦ θεοῦ καὶ τινῶν τοποθεσιῶν ἐν Ἑλλάδι. — Περὶ τῶν κατὰ τὸ οὐρ (τέλος). — Ἡ νῆρος τοῦ Ῥοδινῶντος. — Ἡ αἰωρητικὴ μηχανὴ ἐν Στοκλὺμῃ. — Χωρικοὶ τῆς Βαυαρίας μεταβαίνοντες ἐν καιρῷ χειμῶνος εἰς τὴν ἐκκλησίαν. — Οἱ ναυαγοί. — Ποιήσεις. Τὸ Δαιμόνιον. — Περὶ λυρικῆς ποιήσεως. — Περὶ πλοῦτος ὑπόθεσις (τέλος). — Τὸ δοτανικὸν Μουσεῖον ἐν Βερολίνῃ. — Περὶ σπογγαλιείας. — Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. — Γραμματικοὶδῶτιον. 305—320

Ἀρ. 69.
 Ὁ Παρνασσὸς καὶ ἡ Κρίσσα. — Ἀνθρωπὸς εἰς τὸ βῆμα. — Ἀρχαιολογικαὶ Ἐρευναὶ ἐν Κύπρῳ. — Ἀντώνιος Γεωργαντζᾶς. — Περὶ λυρικῆς ποιήσεως (συνέχεια). — Παζὰ ποιήματα. — Ἡ ἐν Καλκούττῃ διεθνὴς Ἐκθεσις. — Ὁ θάνατος τοῦ τελευταίου βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων. — Ποιήσεις. Ἀγρυμνέει με· Δὲν ἔγω ἀνθῶ. Τὸ ἔρσημο. — Τὸ περιδέραιον. — Εὐστράτιος Δαδίζας ἡγεμὼν Μολδαβίας. — Ἡ νόμψη τοῦ Ῥήνου. — Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. 321—336

Ἀρ. 70.
 Ἡ Μεθώνη. — Ὁ καπετὰν Γιάννης. Διήγημα. — Περὶ λυρικῆς ποιήσεως (τέλος). — Τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀστεροσκοπεῖον. — Ἰούλιος Σμῖθ. — Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ ἀτμοπλοίου. — Ἡ Κρέουσα. —

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ Γ'. ΤΟΜΩ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ἀρ. 49.
 Προμηθεΐς. — Κυπρία Κυρία. — Ἡ εἰσοδος τῆς ἐν Ἀμσταλοδάμῳ Ἐκθέσεως. — Ὁ γάμος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἐν Σούσις. — Ἱερά καλύβη. — Αἱ ὄχθαι τοῦ Ὀρενῶκου.

Ἀρ. 50.
 Ἡ Ἀκροκόρινθος. — Ὁ Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους (κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ καθηγητοῦ SCHAPER). — Ὁ Προμηθεὺς δεσμώτης (τοιχογραφία ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Τιφλίδος). — Καλύβη τῶν ἐγγυρίων (ἐκ τῆς περιδείας τοῦ CREVAUX). — Γουαρανδῶνος. — Τάφος τῶν Γουαρανδῶνων.

Ἀρ. 51.
 Ἡ Μιτυλήνη. — Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλεξάνδρος Γ'. — Ὁ αὐτοκράτειρα Μαρία. — Ὁ ἐν Μόσχᾳ καθεδρικός ναὸς τοῦ Σωτήρος. — Τὸ Κρεμλίνον. — Αἱ ΑΑ. ΜΜ. πρὸ τοῦ Ναοῦ. — Ἰουδαίκοι ὄψεις.

Ἀρ. 52.
 Ἡ μονὴ τοῦ Δαφνίου. — Πόλη ὀρθοπετικῇ ἐν Τογκίνῳ. — Ὁ στρατὸς τῆς Μελαίνης σημαίας. — Ἡρῶ καὶ Λεάνδρος. — Ἡ μεγάλη γέφυρα τῆς Νέας Ὑόρκης. — Ὑπόμνητρον νέας ἐφευρέσεως.

Ἀρ. 53.
 Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἐν Βάδεν-Βάδεν. — Ἡ ὑποδρύχιος σφριγὲς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. — Ἡ γλώσσα τῶν σημειῶν. — Τὸ ἀλατορυχεῖον ἐν Σαταφούρτῃ. — Τὸ τελευταῖον Χαίρε. — Οἱ τρεῖς συνομόται.

Ἀρ. 54.
 Τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον. — Ὁ Ἰωάν. Ἑρρίκος VOSS. — Τὸ νέον Ὡδεῖον ἐν Λειψία. — Ἡ Ταορμίνα (ἀρχ. Ταορομένιον). Ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν θέατρον ἐν Ταορμίνῃ. — Γέφυρα ἐκ δόνακος (bam-bou). — Χωρίον ἐν Ἰάβᾳ (τμήμα οἰκονομικόν).

Ἀρ. 55.
 Ἡ πύξ. — Ὁ Ἰορδάνης. — Σαπφὴ ἡ Μυτιληναία. — Ὁ Κανάρης καὶ ὁ Πιπίνος. — Σύσκεψις πρὸς ἀποδημίαν. — Ὁ κρατὴρ τῆς Αἴτης.

Ἀρ. 56.
 Ὁ ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐν Τήνῳ. — Ὁ καθεδρικός ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἰσαάκ ἐν Πετρούπολει. — Οἱ χρόνοι τοῦ Περικλέους. — Ἡ Κατάνη.

Ἀρ. 57.
 Ἡ βασιλοπαις Ἀλεξάνδρα. — Ἀρχαῖος ναὸς ἐν Ἀκράγαντι. — Κωνσταντῖνος ὁ Κοντογόννης. — Ἡ πόλις τῆς θαλάσσης ἐν Φαμαγόστῃ. — Στοὰ ἐξοχικῆς οἰκίας. — Ἰουλία καὶ Ῥωμαῖος. — Τὸ οὐρ τοῦ Διονυσίου ἐν Συρακούσαις. — Τὸ ἀρχαῖον ἀμφιθέατρον τῶν Συρακουσῶν.

Ἀρ. 58.
 Ἡ νῆρος Σκόπελος. — Ἰβάν Τουργένιεφ. — Ἡ πόλις Δαρμαστάτη. — Ἐκ τῆς ἐν Ἀμσταλοδάμῳ Ἐκθέσεως εἰκόνες τέσσαρες. — Ὁ φύλαξ τῆς ἀκτῆς.

Ἀρ. 59.
 Ἡ Λεβαδεία. — Ὁ μητροπολίτης Ἀμασειᾶς Σωφρόνιος. — Ἑρρίκος CONSCIENCE. — Ἡ Λευκωσία ἐν Κύπρῳ. — Ἡ Λεμυρὸς ἐν Κύπρῳ. — Ὁ Γλάστων ἐν Κοπενάγῃ. — Τὸ ἐθνικὸν μνημεῖον τῆς Γερμανίας.

Ἀρ. 60.
 Ἡ Ἰθάκη. — Ἡ ἐν Ἀθήναις Ποικίλῃ Στοά. — Ἡ θήρα διὰ τοῦ ἀετοῦ παρὰ τοῖς Κιρκασίοις. — Ἀκουσία ἀνύψωσις. — Ἡ ἀλυσία τῶν καρχαριῶν ἐν Φλωρίδῃ. — Ὁ βασιλεὺς τοῦ Σιάμ. — Ἡ βασίλισσα τοῦ Σιάμ. — Ὁ βασιλεὺς τοῦ Σιάμ φερόμενος ἐν πομπῇ.

Ἀρ. 61.
 Τὸ Ἄργος καὶ τὸ φρούριον αὐτοῦ. — Τὸ μνημεῖον τοῦ LEIBNITZ ἐν Λειψία. — Ὁ Ἑλλήν μοναχὸς Τηλέμαχος. — Τὰ ἀγάλματα τοῦ Μέμνω-

Σελ.
 Ἄναμνήσεις. — Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον τοῦ Κ. Α. Βανιέρη ἐν Γαλατζίῳ. — Τὸ κόκνειον τοῦ Μόζαρτ ἄσμα. — Ἀρχαιολογικαὶ Ἐρευναὶ ἐν Κύπρῳ (τέλος). — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. — Γραμματικοὶδῶτιον. 337—352

Ἀρ. 71.
 Ὁ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Ἐφέσῳ. — Ἡ Ἑλαία ἐν Εὐρώπῃ καὶ Καλιφορνίᾳ. — Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ῥουμανίας. — Περὶ ὕλισμου. — Ἡ Ἰμογένη καὶ ὁ Ἰάχμος ἐν τῷ δρόμῳ "Κομβελίνῃ" τοῦ Σαϊπῆρου. — Ἡ Φλωρεντία. — Ἡμερολόγιον τοῦ εἰς ἄνω Αἴγυπτον ταξειδίου κατὰ τὸ ἔτος 1868. — Ὁ καπετὰν Γιάννης. Διήγημα (συνέχεια). — Συμπόσιον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ῥωμαίοις. — Ἡ ἐν Σοφίᾳ ἐσπερίς. — Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. — Γραμματικοὶδῶτιον. 353—368

Ἀρ. 72.
 Ἡ Ἑλαία ἐν Εὐρώπῃ καὶ Καλιφορνίᾳ (τέλος). — Ἡμερολόγιον τοῦ εἰς ἄνω Αἴγυπτον ταξειδίου κατὰ τὸ ἔτος 1868 (συνέχεια). — Ὁ καπετὰν Γιάννης. Διήγημα (συνέχεια). — Ἡ πρώτη ἐξομολόγησις. — Ἐκ τῶν τοῦ Βύρωνος. Ἡ κατὰ τῆς Ἀθηνᾶς. — Στρατιωτικὴ Ἐπιθεώρησις παρὰ τὰς Ἀθήνας. — Τὸ ἔλαιον ὡς κατευναστικὸν τῶν θαλασσίων κυμάτων. — Λόκοι δαμασθέντες. — Βιβλιογραφικά. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. 369—384

νος ἐν Αἰγύπτῳ. — Οἱ καρποὶ τοῦ φοίνικος. — Τὰ ἄνθη τοῦ φοίνικος. — Φοίνικες ἐν τῇ ὁάσει Δαχέλ.

Ἀρ. 62.
 Ἡ ἐν Μαγχεστρίᾳ ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία. — Ἀμόποντα ζῶα (μετὰ ἐπτά εἰκόνων). — Τὸ ἀνώτατον ὀροπέδιον τοῦ Παρνασσοῦ. — Ὁ Τεσσμὲς (ἡ ἀρχ. Κρήνη). — Ὁ Πανσίας καὶ ἡ Γλουέρα. — Ὁ ἀνδριάς τοῦ Ἀλεξάνδρου Δυμά.

Ἀρ. 63.
 Τὰ Ζωγράφεια διδασκαλεῖα ἐν Κεστορατίῳ. — Ὁ στρατηγὸς HICKS. — Ὁ Δόνθαν, ἀνταποκριτὴς τῶν Ἡμερ. Νέων. — Θέα ἐκ τῆς πόλεως Χαρτούμ. — Ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ψυχὴ. — Ὁ ῥήτωρ. — Εἰδύλλιον. — Θερμόμετρον χειμῶνος.

Ἀρ. 64.
 Ἐπιγραφαὶ τῆς πρώτης ἐν Λονδίῳ ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας (τοῦ ἔτους 1677). — Ἡ πρώτη ἐν Λονδίῳ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία. — Τὰ ὄφρανα. — Ἀναμνήσεις Αἰγύπτου. — Ἡ ἐν Λαρίσσει πλημμύρα. (Εἰκ. δύο). — Οἱ Ἀθήγγανοι.

Ἀρ. 65.
 Παράρτημα τοῦ Ἑσπεροῦ. Αἰθερία συναυλία. — Οἱ πλέοντες ἀγροὶ (εἰκόνες δύο). — Ἡλεκτρικὰ κοσμήματα (εἰκόνες τρεῖς). — Ἡ νύξ τῶν Χριστουγέννων. — Ἡ πρωΐα τοῦ Νέου Ἑτους. — Φραγκίσκος Λενορμάν. — Παγοδρομία διὰ λέμβων ἐν Καναδᾷ.

Ἀρ. 66.
 Ἡ οἰκία τοῦ Μπότσαρη ἐν Σουλίου. — Τὸ Πάνθεον ἐν Ῥώμῃ. — Ἡ βασιλοπαις Ἄννα ἀναχωροῦσα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. — Ἡ σπογγαλιεία. — Ἡ θήρα.

Ἀρ. 67.
 Ἡ Καρύταινα ἐν Πελοποννήσῳ. — Κάρολος ὁ Ε'. ἀναγορευόμενος ἱππότης τοῦ χρυσοῦ δέρατος. — Ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Νικόδημος. — Τὰ νέα γραφεῖα τοῦ αὐстро-ὀγγρικοῦ Λόδῳ ἐν Τερζέστῃ. — Τὸ Σουακίμ. — Ἡ πόλις Χαρτούμ. — Νέον ἀερόστατον. — Τὸ πατρελαῖον ἐν Βακοῦ. — Διονύσιος Βερβίκιος ἐξ Ἰθάκης.

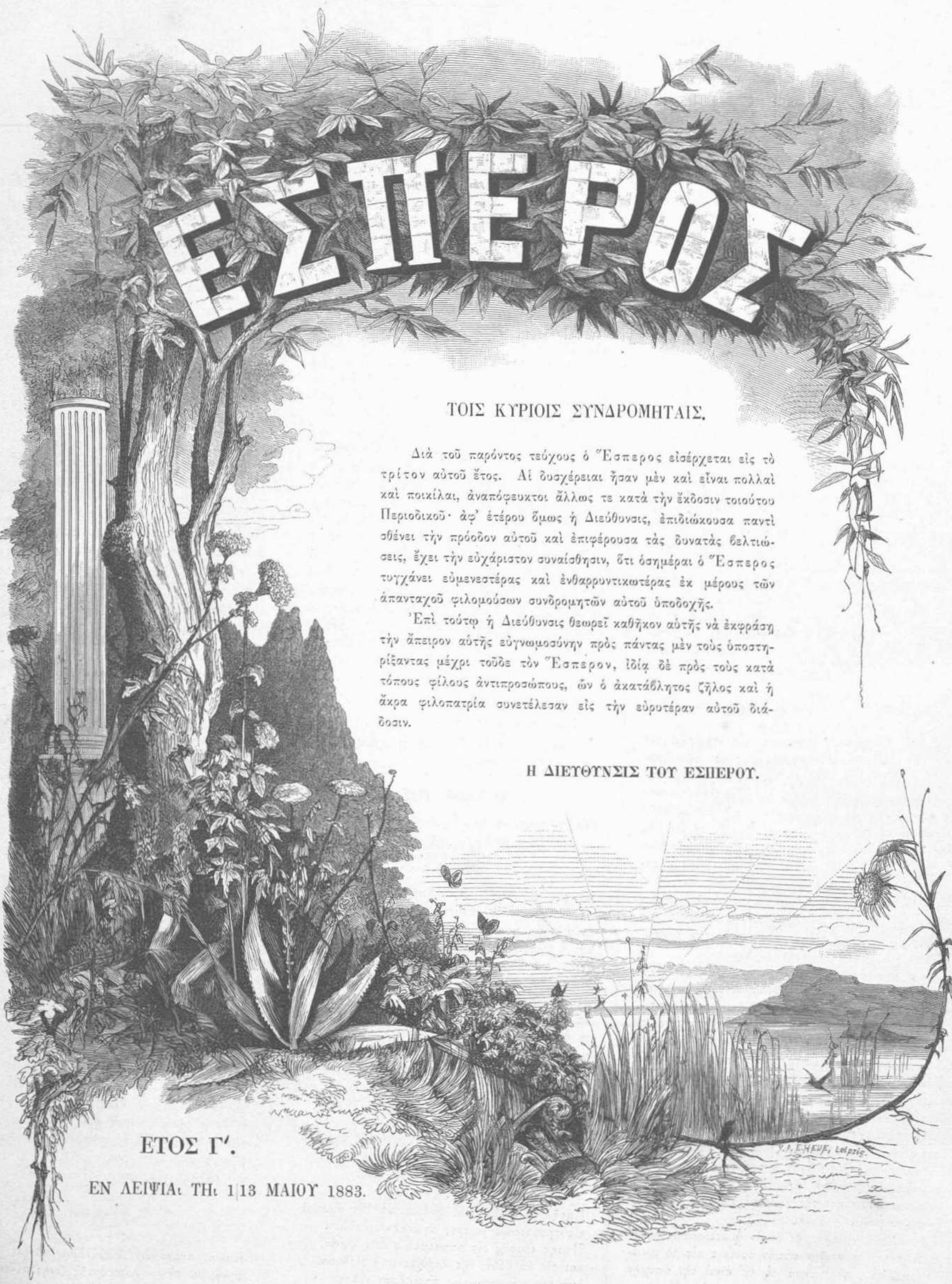
Ἀρ. 68.
 Ἐν Μεσσηνίᾳ. — Ἡ καλύβη τοῦ Ῥοδινῶντος. — Ἡ νῆρος τοῦ Ῥοδινῶντος. — Ἡ αἰωρητικὴ μηχανὴ ἐν Στοκλὺμῃ. — Χωρικοὶ ἐν Βαυαρίᾳ. — Οἱ ναυαγοί. — Τὸ δοτανικὸν Μουσεῖον ἐν Βερολίνῃ. — Ὁ μύκης. — Ὁ καρπὸς τοῦ σάγου. — Ἐκτακτον παράρτημα. Ὁ Καραϊσκάκης.

Ἀρ. 69.
 Ὁ Παρνασσὸς καὶ ἡ Κρίσσα. — Ἀντώνιος Γεωργαντζᾶς. — Κυπριακαὶ ἀρχαιότητες. — Τὸ Ἰνδικὸν Μουσεῖον ἐν Καλκούττῃ. — Ἡ Καλκούττα. — Ὁ θάνατος τοῦ Σαρδαναπάλου. — Ἡ νόμψη τοῦ Ῥήνου Lorelei.

Ἀρ. 70.
 Ἡ Μεθώνη. — Ἰούλιος Σμῖθ. — Τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀστεροσκοπεῖον. — Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ ἀτμοπλοίου. — Ἡ Κρέουσα. — Ἀρτεμις. — Κυπριακαὶ ἀρχαιότητες.

Ἀρ. 71.
 Ὁ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Ἐφέσῳ. — Ἐλισάβετ, Βασίλισσα τῆς Ῥουμανίας. — Κάρολος Α'. Βασιλεὺς τῆς Ῥουμανίας. — Ἡ Ἰμογένη καὶ ὁ Ἰάχμος. — Ἑσπέρα ἐν Φλωρεντίᾳ. — Ἡ ἐν Σοφίᾳ ἐσπερίς.

Ἀρ. 72.
 Αἱ ἐλαῖαι τῆς Γεθσημανῆς. — Ἡ πρώτη ἐξομολόγησις. — Πλάτανοι παρὰ τὸ χωρίον Ἀχμέτ-ἀγᾶ ἐν Εὔβοιᾳ. — Στολαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. — Ἡ κατεύνασις τῶν κυμάτων. — Λόκοι δαμασθέντες.



ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ.

Διὰ τοῦ παρόντος τεύχους ὁ Ἑσπερος εἰσέρχεται εἰς τὸ τρίτον αὐτοῦ ἔτος. Αἱ δυσχέρειαι ἦσαν μὲν καὶ εἶναι πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ἀναπόφευκτοι ἄλλως τε κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοιοῦτου Περιόδικου· ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἡ Διεύθυνσις, ἐπιδιώκουσα παντὶ σθένει τὴν πρόδον αὐτοῦ καὶ ἐπιφέρουσα τὰς δυνατὰς βελτιώσεις, ἔχει τὴν εὐχάριστον συναίσθησιν, ὅτι ὁσημέραι ὁ Ἑσπερος τυγχάνει εὐμενεστέρως καὶ ἐνθαρρυντικωτέρως ἐκ μέρους τῶν ἀπανταχοῦ φιλομούσων συνδρομητῶν αὐτοῦ ὑποδοχῆς.

Ἐπὶ τούτῳ ἡ Διεύθυνσις θεωρεῖ καθήκον αὐτῆς νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἄπειρον αὐτῆς εὐγνωμοσύνην πρὸς πάντας μὲν τοὺς ὑποστηρίξαντας μέχρι τοῦδε τὸν Ἑσπερον, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τοὺς κατὰ τόπους φίλους ἀντιπροσώπους, ὧν ὁ ἀκατάβλητος ζήλος καὶ ἡ ἄκρα φιλοπατρία συνετέλεσαν εἰς τὴν εὐρυτέραν αὐτοῦ διάδοσιν.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ: ΤΗ: 13 ΜΑΙΟΥ 1883.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

‘Ο Έρωτής. — ‘Η ἐν Ἀρσενολογίᾳ Ἐκδόσις. — Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος (συνέχεια). — ‘Ο γάμος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἐν Σοΐσσι. — Σκέψεις ἐρημικῶν. ‘Η πρώτη πρωΐα τοῦ ἔτους 1883 (τέλος). — Ἐκ Τέμπου. — Νέα διάρεξ τοῦ Σονέ. — Κυρία Κυρία. — Γνώμη συγγράμειν. — Παρὰ τοῖς Γουρανοῖσι. — Οἶκο-

Φίλτατε Κύριε,

Διακατῇ ἡσθάνθητι ἀείποτε πρὸς τὰς Μούσας ἔρωτα, ἀλλ’ ἄχρι τῆς ὥρας ἀπέσχω πάσης δη-μοσιεύσεως λυρικῶν ποιήσεων, διότι τὰ δοκίμια ἐκεῖνα μοι ἐφαίνοντο ὑπὲρ τὸ δέον ἀριστάμενα τοῦ ἰδανικοῦ, ὅπερ μακρόθεν μοι ἐμειδία. Καί τοῦτο ἰδίως ὡς ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς αὐτῶν μορφῆς.

Ἐλέχθη ὅτι, πρὸς ἀπαρτισμὸν τελείου καλλι-τεχνήματος ἀπαιτεῖται ὁ συνδυασμὸς δύο καλ-λονῶν, τῆς ἐσωτερικῆς καὶ τῆς ἐξωτερικῆς. ‘Ο κανὼν οὗτος ἐστὶ γενικὸς, καὶ ὅπως ἡ φύσις, ἀπαρτίζουσα τὸ τελειότερον αὐτῆς πλάσμα, τὸν ἄνθρωπον, ἐπέτυχε μόνον ὅτε συνεδύσατο ψυχὴν εὐγενῇ πρὸς σῶμα ὀρατὸν, οὕτω καὶ παρὰ τοῖς θνητοῖς, ὅπως παραχθῇ ἡ Ἀφροδίτῃ τῆς Μήλου ἀπαιτεῖται ἀπ’ ἐνὸς μὲν ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Φει-δίου, καὶ ἀπ’ ἑτέρου τὸ μάρμαρον τῆς Πάρου. Ἀλλ’ ἰδίως ἐφαρμόζεται ἡ ἀλήθεια αὕτη εἰς τὴν ποίησιν, καὶ διὰ τὴν λυρικήν, ἐν ἣ ἡ ἐξω-τερικὴ μορφή, ὡς εἰς πάντα τὰ ἐλάσσονος ὄγκου ἀριστοτεχνήματα, οἷα τὰ θαυμάσια, φέρ’ εἰπεῖν, τεχνουργήματα τοῦ Βενδονούτου Κελλίνης, μεγί-στην κέκτηται τὴν σημασίαν.

Ἐν ᾧ δὲ οὕτως ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἐν ᾧ ἐν ἐτέραις χώραις ὑπάκειται κἂν ἔτοιμος εἰς τοὺς θεράποντας τῶν Μουσῶν ἡ πρὸς ἐπεξεργασίαν ὄλη, παρ’ ἡμῖν διατελεῖ αὕτη ἔτι εἰς τὴν κατά-στασιν πηλοῦ, εὐγενέως μὲν, ἀλλὰ παρεφθαρ-μένου, κ’ ἐκ μυρίων ἀσυγκλίστων συντριμμάτων συγχευμένου. Ὡστε πρὶν ἡλθῶμεν τὴν ἐμὴν ἀνὰ χεῖρας, ἐπιβάλλεται ἡμῖν αὕτη ἡ κατασκευὴ τοῦ λαξευθισμένου μαρμάρου.

Ἐνεκα δὲ τῆς μεγίστης τοῦ ἐγγειρήματος τούτου δυσχερείας ὁρῶμεν ἐνίοις μὲν τῶν ἡμε-τέρων ἐνασμενιζομένων εἰς τὴν λεγομένην δη-μώδη γλώσσαν, ἥτις προῖον ἀλλεπαλλήλων κα-ταστροφῶν καὶ τῶν μακρῶν τῆς δουλείας αἰώ-νων, ἀποτελεῖ ἀπλοῦν εἶδος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς θείας τοῦ Πλάτωνος φωνῆς, καὶ ἀνήμερ πλὴν εἰς τὸ παρελθόν, ἄλλους δὲ ἀπ’ ἐναντίας κατα-νοοῦντας τὰς ἀληθείας τῆς γλώσσης τάσεις κ’ ἐπιδιώκοντας παντὶ σθένει τὴν παλιννόρθωσιν αὐτῆς, διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἀναλυτικοῦ τῶν νεωτέρων ἐποχῶν πνεύματος πρὸς τὴν ἀρχαιο-πρεπῆ καὶ καθαρεύουσαν μορφήν.

Εἰς τὴν σχολὴν ταύτην, ἥτις διὰ τῆς διοχε-τεύσεως τοῦ ἀνεξαντήτου ἀρχαίου θησαυροῦ εἰς τὴν γοργοτέραν κ’ εὐρύτεραν σημερινὴν φράσιν, τείνει πρὸς τὴν διάπλασιν τῆς καλλίστης γλώσ-σης, ἥτις εἰσέτι ἐξῆλθεν ἀνθρωπίνων χειλέων, ὀφείλονται τὰ πλεῖστα τῶν προϊόντων, ἐφ’ οἷς σεμνύνεται ἡ νεαρὰ ἡμῶν φιλολογία. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα γίνονται ὀρμεμφύτως μάλλον ἢ κατὰ ῥητὸν σύστημα δι’ ὃ καὶ ἡ ἐπιτυχία ἀπέδη συνήθως σχετικὴ. Καὶ καταφαίνεται μὲν εἰς τὰ πλεῖστα τῶν προϊόντων τούτων ἡ τάσις, εἰς ἣν ὀφείλονται ἦδη στίχοι ἀπαράμιλλοι, ἀλλ’ ἀπο-μένει εἰσέτι ἰκανὴ ἀνωμαλία, καὶ διαρκῶς ἀνα-θρώσκουσι τύποι τῆς κοινῆς διαλέκτου μειοῦντες τὴν ἁρμονίαν τοῦ ὅλου.

Οὗτος ὁ λόγος, δι’ ὃν ἐν ᾧ ἕτεροι σπεύδουσι φέροντες τὰ πρῶτα αὐτῶν δοκίμια εἰς τὸ τυπο-γραφεῖον, προστίμησα τὸ ἐπ’ ἐμοὶ τὴν ἀποχὴν ἄχρι τῆς ὥριμου ταύτης ἡλικίας· ἐὰν δὲ σήμε-ρον προβαίω εἰς τὴν παρούσαν δημοσίευσιν, πράττω τοῦτο οὐχὶ θεδαίως διότι φρονῶ ὅτι ἐστέφη τέλος δι’ ἐπιτυχίας ἡ μακρὰ καὶ ἀκά-

ματος προσπάθεια, ἀλλὰ διότι ἡ γλώσσα ἐν ἣ τυγχάνει γεγραμμένη ἡ κατωτέρω σύνθεσις φαί-νεταί μοι ὡς κατάλληλον ὑπόδειγμα τοῦ ἐπιδιω-κομένου σκοποῦ. Ἐλπίζω δὲ ὅτι προκληθῆσεται οὕτως ἡ περὶ αὐτῆς κρίσις τῶν ὀλίγων ἐκεῖνων, οἵτινες παρ’ ἡμῖν ἀκαίῳ θάλλοντες τὸ αἰσθημα τοῦ καλοῦ, φρονοῦσιν ὅτι ἡ πατρις τοῦ Πινδάρου καὶ τοῦ Αἰσχύλου ἔχει καὶ συμφέροντα ζένα πρὸς τὴν πλειονοψηφίαν καὶ τὰς θουλεωτικὰς ἐκλογάς. Ἐὰν ἔχῃ ἡ σύνθεσις αὕτη καὶ ἑτέραν τινὰ ἀξίαν, εἰς αὐτοὺς ἀπόκειται ἡ ἀπόφασις, ἀλλ’ ἐλπίζω ὅτι ὑπὸ τὴν ἐσφιν κἂν τῆς γλώσ-σης καὶ τῆς ὁμοιοκαταληξίας θέλουσι θεωρήσει αὐτὴν ὡς ὀλίγον πλὴν μειουμένην τοῦ θαυμοῦ, ὅστις ἦθελαν εἶναι εὐκαταῖς ὡς μόνιμος μορφή τῆς παρ’ ἡμῖν λυρικῆς ποιήσεως.

Πρὸς εὐχερεστέραν δὲ τοῦ περιεχομένου κα-τάληψιν, καὶ χάριν τῶν ἀγνοούντων τὰς ἀναφερο-μένας περιπετείας σημειῶ ὅτι κατέλιπον τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1860, ἀπολέσας ἦδη ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ δύο τῶν ἀδελφῶν. Ἐκτοτε δ’ ἐπλανήθημι εἰς πολλὰς καὶ μακροχρόνους χώρας, ἐν αἷς ἡ Ἀμερικὴ καὶ Καλλιφορνία, καὶ ὅτε τέλος ἐπανέκαμψα εἰς τὸν ἀρχαῖον κόσμον, νέα καὶ ἀνήκεστα εὐρὴν ἐκεῖ ἀναμένοντα δεῖνά. Καὶ πρῶτον τὴν ἀπώλειαν δύο ἐτέρων ἀδελφῶν, οἵτινες, καταβλήθέντες ὑπὸ τῶν κακουγιῶν τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου, ἀνηπάγησαν ὀλίγον ἀργότερον, ὁ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ ἕτερος ἐν Αἰγύπτῳ, σχεδὸν δὲ συγχρόνως τῆς ἀδελφῆς, ἥτις κατέλιπε τὸν μικρὸν τούτον κόσμον μικρὸν μετὰ τὸν γάμον αὐτῆς, καὶ τέλος τῆς μητρὸς.

Σοφία, κατὰ Μάρτιον τοῦ 1883.

ΚΑΛΩΝ ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ο ΦΙΛΑΤΗΣ.

(Ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐξ Ἑλλάδος ἀποδημίας κατὰ τὸ 1860.)

“Μὴ νῦν προσέγγυρ οὐδὲν, ὡς περρωμένης οὐκ ἐστὶ θνητοῖς εὐνοίας ἀπαλλαγῇ.”
(Σοφ. Οἶδ. 1316.)

Κρυφαὶ μὲ δαμάζει ἀνοικτεῖρμον λύπη. Ἦ ἀποφράς ἰδοὺ ἐπέστη τέλος ὥρα, ἦν ἡ ψυχὴ μου προσπαλάζουσα ἐώρα. καὶ ἡ χρυσὴ μου ῥοβὴ ἑωλὸς ὀπώρα ἐπὶ τοῦ βίου μου τὸν κλῶνα καταλείπει.

Αἰσθάνομαι πνεύσας ἀπογείους αὔρας, καὶ τὴν ἀκτὴν ἐγκαταλείπει τὴν φίλιαν, τὸ ἀσθενὲς μου σκάφος σπεύδει πρὸς ἀλλοίαν, μεμακρυσμένην, ἀπορρωγα παραλίαν, τῇ κλύδωνι ἀπλοῦν τὰς πτέρυγας τὰς λάβρας.

Πόσον ταχεῖς ἀπέπτησαν οἱ πρῶτοι χρόνοι, ἑαρινῆς πρωΐας ἱλαρὸν λυκόφως· πῶς σπαταλῶμεν τὰς γοργὰς στιγμὰς ἀσύνως, καὶ πῶς ἐξαίφνης συμπαρόντες ὁ ζῶψος, ὡς πένθιμος ἀπλοῦται πανταχοῦ ὀδὸν!

Παρῆλθον αἱ φαιδραὶ ἡμέραι, καθ’ ἃς θέρφος εἰς προσφιλοῦς μητρὸς ἀγκάλῃν ἐμειδίω. Πάσης τροφῆς εἰς ἀσπασμὸς αὐτῆς ἦδυν, καὶ εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας μου εἰσδύνω, ἐχρῶσθαι πᾶν προφύως ἀπειλήσαν νέφος.

Θαλλοὶ τῆς ῥίξης τῆς αὐτῆς ἐσκήρτων εἶτα περὶ ἐμέ, καὶ ἡ ξανθόκομος χορεία.

τομικὴ Ἐπιθεώρησις. — Διάφορα. — Γραμματικὸκώδιον τοῦ Ἑσπίου. — Αἰνίγματα καὶ λήσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Προμετωπίς. — Κυρία Κυρία. — Ἡ εἰσόδος τῆς ἐν Ἀρσενολογίᾳ Ἐκθ-σεως. — ‘Ο γάμος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἐν Σοΐσσι. — Ἱερὰ καλὴν. — Αἱ ὄχθαι τοῦ Ὀρενῶτος.

ὁμοῦ εἰς παίγνια ἐφέρετο μυρία, καὶ προσκάλει μάχας πᾶσα δυσφορία, καθ’ ἃς εὐφρόνουσι καὶ θρίαμβος καὶ ἤττα.

Πλὴν αἴφνης ἐν τῇ μέσῳ τῶν φαιδρῶν γελῶτων διήλθε παγερὸν τὸ πνεῦμα τῶν ἀνέμων, καὶ δύο ἀνηπάγησαν τῶν χρυσανθέων, ἐν ᾧ ἐν καταπλήξει, κάτωχρος καὶ τρέμων, τὸ μέλαν δάκρυ ἔχουσα τὸ πρῶτον.

Εἰσέτι ἐνθυμοῦμαι πῶς παρὰ τὴν κλίνην θρηνοῦσα μ’ ἔφερον ἡ μήτηρ ἐπ’ ὀλίγον, κ’ ἐγὼ πᾶν ὅτι εἶχον τιμαλφεῖς προσήγον, ἀνθῶν εἰκόνας καὶ πτηνῶν χρυσοπετρίων, καὶ ὅλην στρατιάν ὀραίαν μολυβδίην.

Ἀλλ’ οἶμοι! μόλις πρὸς μικρὸν τὸ ἐσθασμένον ἡκτινοβόλει ὄμμα, καὶ σκιά θανάτου αὐτὸ ἐπλήρου ἀπογνώσεως ἀφάρτου, σιγῶντες μὲ ἀπήγον τότε τοῦ κραδᾶτου, κ’ ἐπένθουν ὀρμεμφύτως ἐν γωνίᾳ μένων.

Ἡμέρα τέλος χαροπὴ τοῦ Ἀπριλίου ἀνέτειλε, τὸ σύμπαν ἦν μεστὸν ἐλπίδων, οἱ νεοσσοὶ εὐδύμως περρυγούντες ἦδον, καὶ σμάραγδος πετώντας σμήνη χρυσολίδων, ἐξήστραπτον εἰς τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου.

Ἀλλ’ ἐν τῇ οἴκῳ τὴν πικρὰν σιγὴν τῶν τάφων μόλις διέκοπτον λυγροί, καὶ συνθορύζων ἀπῆλθεν εἶτα ἱερεὺς, ἀποκομιζόμενος πλῆρες νεκρανθέμων, ὧν τὸ μείζον εἶχε χρυσοῦς θοαστρώχους πέριξ τῶν κροτάφων.

Παῖς ἔτι ἀτελὲς τῶν πάντων ἀντελήφθη, ἀλλ’ ἐκλαῖον πολλάκις περὶ νύκτας μέσας, κ’ ἐκράτουν τὴν μητέρα παρ’ ἐμέ καλέσας, ὡς εἰ ἐν προαισθήσει τὴν μακρὰν τρέσας τῆς συμφορᾶς μεθ’ ἧς ἀργότερον συνήφθη.

Οἱ χρόνοι ἦλθον μετὰ ταῦτα, καθ’ οὓς πᾶσα πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ παιδὸς ἡ πέριξ φύσις ἀποκαλύπτεται, θαμβούσα τὰς αἰσθήσεις. — μοιραῖος γρίφος οὐ ἀνέφικτος ἡ λύσις, Σφίγξ, εἰς τοῦ βίου τὸν οὐδὸν ἐξαίφνης στάσα.

Ἦ ἀλγυθῶν πληγὰς ἀγνώστους ἐξορύττει, εἰς τῆς καρδίας τὰ ἐνδότερα λοχῶσα, ἤχει τῶν διδασκάλων τὴ τραχεῖα γλώσσα, καὶ ἡ χορεία πελιδνὴ ἐπιφοιτῶσα, τῶν νόσων ἐγκαθίσταται παρὰ τῇ κοίτῃ.

Ἀλλὰ τὴν ὑπαρξὶν ὀλόκληρον πληροῦσα ἐγγὺς ἡ μήτηρ, καὶ ἡ ἄφατος μαγεία τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς πιστὴ ψυχαγωγία, τῆς προσφιλοῦς χειρὸς ἡ πρόσφανσις ὑγιαία, καὶ βάλαμον ἡ θέα ἡ παρηγοροῦσα.

Καιρὸς παρῆλθε. Διαβάλλων νεανίας ἐγνώρισα τοὺς πρώτους τῆς ζωῆς ἀγῶνας, κ’ ἐρρίφην καθ’ ὄφθαλμον φεύγων τοὺς τυφῶνας, πλὴν μόλις εὐρὸν μέλιτος τινὰς σταγόνας ἐν τῇ πικρῇ κυπέλλῳ διαρκοῦς ἀνάς.

Τοῦ ἔρωτος ἐγεύθη τὸ θυμῆρας μέθυ, καὶ μάρτυρας ἐπεκαλέσθη τὸς ἀστέρας, ἀλλ’ εἶδον ὅτι κατεδίωκον χιμαῖρας, καὶ τὴν πρωΐαν ἔθους, ἦδη τὸ ἐσπέρας ἐν ἀπογνώσει ἡ καρδία μου εὐρέθη.

Τὸ πλάσμα τὸ προσενῶν, ὅπερ μ’ ἐνθουσία, καὶ μοι ἐδόκει τιμαλφέστερον ἀγγέλων, ἀπῆντων εἶτα, καὶ τὸ ὄναρ διαστέλλων τῆς θλιβερᾶς πραγματικότητος, ἐγέλων, ἀλλ’ ἐν ἐμοὶ χολὴ ἐχεῖτο ἀπαισία.

Τὸ πλῆθος τότε τῶν ἀπατηλῶν εἰδῶλων ἐθῆρευσα, ἐκτεινὼν ἅπληστον ἀγκάλῃν, πλὴν ἐγκατέλειπον θλιβόμενα αἰθῶλην, καὶ τὴν κατὰ φασμάτων διεξάγων πάλιν, τὸν κάματον ὡς γέρας εὐρον, καὶ τὸν ὄλον.

Καὶ ὅμως τρισευδαίμων σχετικὸς ἡ πρώτη ἐκείνη ὥρα — μόνη τότε οἰκουμένη ἡ φίλη φωλεά, ἄρτιως πεπηγμένη, καὶ ὑπὸ πτέρυγας ἀγρύπνου φρουρουμένη, ἐν ἀσφαλείᾳ, ἡ νεοσιὰ ὑπνώττει.

Εἰς τοὺς ἀγροὺς πῶς ἐπλανώμην ἀμερίμνω, τοῦ. Γυμνασίου φεύγων κρύφα τὰς βασάνους, κ’ εὐχρώως πλέκων ἀνεμῶνας εἰς θυσάνους, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπύθουν στένων τοὺς βασκάνους, ὧν ἔκρυσι ὁ πρῶτος τῆς ψυχῆς μου ὕμνος.

Πῶς ἄλλοτε θαυμάζω ἐν τῇ Ἀκροπόλει τὴν Φοῖβην λούουσαν εἰς φῶς τὸ Ἑρμῆθειον, τὸ κύδος τῶν προγόνων πρὸ ἐμοῦ μεθύων ἑώρων ἀνιπτάμενον εἰς ὄναρ θεῖον, κ’ ἐπέρα οὕτω ἐν ἐκστάσει ἡ νῦξ ὄλη.

Ἦ πῶς εἰς τ’ ἄλση τὰ φαιδρά τῆς Κηφισίας ὑπὸ πλατάνους ἐξηπλούμην παχυφύλλους, εἰς ἐκδρομὰς πῶς συμπαρέσουρον τοὺς φίλους, κ’ ἐπὶ τῆς γλῶσς τοὺς ἀφρόντιδας οὐίλους συνήρουν εἰς ἀπερίττους πανδαΐσας.

Πλὴν, φεῖ! παρῆλθον ταῦτα πάντα, καὶ τὸ πνεῦμα τὴν φωλεὰν ἀρπάσαν φέρει τοῦ θορέα, τοὺς νεοσσοὺς ὀρμῇ ἐχώρισε μοιραία, καὶ τὰς καρδίας ἐλκη φέροντα θαρσὺ ἐμὲ τὸ ἀελλῶδες παρασύρει βεῦμα.

Τὸ ἔσχατον ὁ τάλας χαῖρα ἀπευθύνω πρὸς πᾶν τὸ φίλον ἐπὶ γῆς, καὶ εἰς ἐρήμους πλανῶ τὸ θῆμα τὸ δειλόν, ἀξένους οἶμους. — προσέμποντάς με οἰωνοὺς ὀρῶ πενθίμους, καὶ μάτην εἰς ἀπόντας τὰς ἀγκάλας τείνω.

Ἀλλ’ ὡς τοῦ κύκνου τοῦ ἐκπνέοντος τὰ μέλη καλύπτει ἡ ἀγρίως ὀλακτοῦσα δίνη, θρηγῆσω σε, χρυσὴ μου ἦβη, ἐν ὀδύνῃ, τὸ ἄσμα ἴσως τὸ θαυρόβεκτον ἡδύνῃ τὸ ἄλγος ὅπερ ἅπαντα μὲ κατασκέλει.

Τί ἄρα μὲ προσμένει πόρρω τῆς ἐστίας θιούδα ἐν τῇ μέσῳ κέντρων πολυφύλων; Ἐκεῖ τῆς γνώσεως μοιράζεται τὸ ἔθλον, καὶ θεῖς τὸν δάκτυλον εἰς τὰς ὀπὰς τῶν ἡλιν ἀντήλωσιν τὸν μικρὸν ἰὸν τῆς ἀπιστίας.

‘Ο ἄρτος πόσον ἀτερπὴς τοῦ ἀποδήμου! Ἐπανακάμψω πρὸ τῆς ὥρας ἴσως γέρων, ἐτώσιον ψευδοῦς σοφίας φόρον αἶρων,

ἀλλ’ ἐν ἐμοὶ εἰκόνα μειδιῶσαν φέρων, ἦν ἡ ὀραπέτις ἐνεκλήλαμεν αὐτῇ μου.

Πλὴν αἶρων ἐφιάλτης ἡ θεομηνία τοῦ μέλλοντος τοὺς πέπλους τίς μοι ἀνεγείρει; Τὰς ζοφερὰς εἰκόνας τίς Μορμῶ συνείρει, καὶ τὴν καρδίαν μου, ἀφάρτου θέους πλήρη, τίς ἀνεκλάλητος σπαράσσει αγωνία;

‘Ορῶ ἀτμῆρας εἰς ἀφρίζοντα πελάγη. Μακρὸν παλαίει πρὸς τοὺς πάρους καὶ τὸν σάλον, καὶ τέλος ἀφικνούμενον εἰς κόσμον ἄλλον, παρθένον κόσμον, εὐνομούμενον, μέγαλον, ἐκεῖ πενθούδα τὸν ἐξορίστον προσάγει.

Φερέοικος πλανᾶται τότε χρόνους ὅλους, καὶ τῶν φιλιτάτων ἐντελῶς ἀποξενοῦται, εἰς τὴν σχολὴν τοῦ βίου θαυμηδὸν ἀνδροῦται, καὶ πρὸς ἀνθρώπους διαφόρους οἰκιστοῦται παρὰ τοῦ Φοῖβου τὰς τροπὰς, καὶ πρὸς τοὺς πόλους.

Τὴν χώραν ἐπισκέπτεται τὴν χρυσοφόρον, ἦν λούουσι τὰ νάματα τοῦ Εἰρηναίου, καὶ τὸν λαὸν τὸν καθημέραν Ὑμναίου ἀνάπτοντες τὰς χαρμολύπους δάδας νέου, καὶ τὸν θεὸν ὁμνούντα οὕτω τὸν Μορμόνων.

Ἀλλ’ αἴφνης ὁ στυγνὸς ὀρίζων αἰθριάζει, καὶ πανταχοῦ ἡδεῖα αἴγλη διαχέεται, φωστῆρων ζῆγρος ἀνατεῖλαν αἰωρεῖται πρὸ τοῦ ἀλήτου, καὶ τὸ θέσφατον τελεῖται, ἐν ᾧ ἐκεῖνος καλλιστέρωνος φοιβάσει.

Γλυκεῖα κόρη, ἄγγελος παραμυθίας, ἐγγὺς αὐτοῦ τῇ τρικυμῇ παρεδόθη, κοινὸν τὸν μίτον τὸν χρυσοῦν ἡ μοῖρα κλύθει, καὶ διαπρύσιτοι πληροῦνται τέλος πόθοι, οὓς στέφει ὀνῶρον τιμαλφεῖς τῆς Ἠλειθείας.

Παραφύας οὐ μόνη θλιβερὰς ἰτέας, ἄνθος ἐκ μέσσης τῆς καρδίας μου θλαστήσαν, σοὺ πάντες ἔκτοτε οἱ λογισμοί μου ἦσαν, καὶ χάριν σοῦ τῆς Ἀττῆς τὴν ἀγρίαν λύσαν μέχρι πνοῆς ὑφίσταμαι τῆς τελευταίας.

Κλιμάτων θρέμμα οὐ εὐδῶδες διαφόρων, καὶ ἡλώσας τὸ στερματικὸν τὸ οἰδαλέον ψελλίζει ἔνας δι’ Ἑλληνικῶν χειλέων, ἀλλ’ ἐπὶ Ὀρφεῖς πηκτίδος κλαίων ἀκαταλήπτου φίλτρου σοὶ προσάγω φόρον.

Ἄν, ὅτε κεῖμαι μετ’ ὀλίγον ἡρυγᾶσαι παρὰ τὰς ῥίξας συμπαθούσης κυπαρίσσου, τὴν μνήμην τοῦ ὀχρῶ τοῦ προσώπου ἡ ψυχὴ σου τηρήσῃ, ὅπερ ἐφορῶντο ἐγγὺς σου, καὶ τὰς ξανθὰς σου τρίχας κατεφίλει πάσας,

τὸ θέλημα ῥίψον εἰς τὸ ἄγνωστον βιβλίον, καὶ οἱ μετὰ θαυρῶν χαρὰς ἀνέστης στίχοι, ἐπιφοιτῶντες ὡς ἐτέρου κόσμου ἥχοι, καὶ εἰς τὸ οὖς σου ψύθριζοντες “εὐτόχεις”, ὁ ἐρμηγεὺς μου ἔσσονται σοὶ ὁ καλλίων.

Ἀλλ’ ἡ ἀλίστονος ἰδοὺ καὶ αὖθις τρόπις γοργῶς ἀτέρμονας ὤκεανούς διχάζει, κ’ ἐν ᾧ εἰς τὸν ἀρχαῖον κόσμον προσπελάζει τυφλῶς ὀδυρμοχάρμων Ἐνὸς σφαδάζει, τὸ ἥμισυ ἀναστοῦσα τῆς Εὐρώπης.

Ἐκεῖ τὸν πλάνητα ἡ μοῖρα ἐλουπήθη, καὶ παρὰ τὴν ἐστίαν πρὸς μικρὸν καθίσας ἀσπάζεται φιλιτάτας κόμας λευκανθείσας, καὶ ἀδελφὰς εἰς τὴν σκιάν ἀναπτυγθείσας τῆς στέγης, ἧς ἐπὶ τοσοῦτον ἐστερήθη.

Τῶν ἀδελφῶν πλὴν ποῦ ἀπέμειναν οἱ δύο; Ποῖαν ζητεῖ σχολὴν ὁ ἐθνὸς στρατιώτης; Εἰς τὰς κοιλάδας τῆς ἀσπλάγχχου Γραβελοῦττης ἐγγὺς ἀλλήλων προμαχούντες ἐν τοῖς πρώτοις ἐν τῇ κλεινῇ μορφούνται τῆς τιμῆς πέδιφ.

Ἀλλ’ ἐν τῇ μέσῳ τῶν τροπαίων καὶ παιάνων ἐλόχων πελιδνὸν ἡ φθίσις καὶ ὁ τύφος, οὐδ’ ἔπασαν κραδαίνοντες τὸ ξίφος, ἢ τρέποντες γενναῖον πολέμιον στίφος. — μακρῶν ἀφῆρπασεν αὐτοὺς σειρά βασάνων.

Καὶ ἦδη ὅταν εἰς τὸ Σοῦλι ἀντηγῆσῃ τὸ τουρκοκτόνον πυροβόλον, καὶ θραυῶσα τὴν χεῖρα τεινῇ πρὸς τὸν Ὀλομπον ἡ Ὀσσα, ὅταν ἡ γάλαχξ ὀράῃ ἡ ἐνθουσιῶσα, τίς τοὺς προφῶως κοιμηθέντας ἀφυσπνίζει;

Τίς ἐπισκέπτεται τοὺς τάφους τοὺς μονήρεις, οὓς μαραινθεῖσα πρὸ τοῦ χρόνου δάφνη σκέπει; Ἀμδύωψ Ἀττῇ τὰ ἀπίετα διέπει, κ’ ἐκ τῆς πηκτίδος θλάσφημα ἡχούσιν ἐπη, μεθ’ ὧν συνῶει ἡ ψυχὴ μου αἰγίους πῆλγους.

Παρὰ τὴν πλᾶκα τὴν ψυχρὰν ἡ μελανήμων ἐκείνη τίς, μεθ’ ἧς τὸ ζεῦγος τῶν καλῶν πενθεῖ, τὴν παιδικήν, ἀνθοῦσαν ὕψιν τῆκον; Τὸν μόνον θάλλει ἐν αὐτοῖς ὀδύνης κρίκον πρὸς παρελθόν ἐρώτων τρωφερῶν ἡ τλήμων.

Ἦ πὸ ἐρήμους φοινίκας τὸ ἄλλο μνημα οὐδεὶς ματαῖον ὀδυρμῶν ταρασσει κρότος, ἐκεῖ πενθεῖ ὁ νυκτοπλάνης μόνον ὤτος, κ’ ἐπισωρεῖται ἡ ἄμμος λεληθῶτος, ὡς εἰ τῆς Εἰμαρμένης κρύπτουσα τὸ κρῖμα.

Πλὴν ἡ Μορμῶ τί ἄγῃ νέα διαπλάττει; Ἀκόρεστον εἰσέτι ὀδυρμῶν τὸ τέρας; Τὰς ἐκροτὰς τῶν ὀφθαλμῶν μου τ

Έλκη, πανώλεις, κοπετοί, θρυγμοί και θλίψεις, ή πελιδνή φθορά, τὸ ἄλγος τὸ ἀσπαίρον.

Τὴν χεῖρα δότε καὶ πυρρίχην ἀπευκαταῖαν ὀρχοῦμενοι, συνάσωμεν στροφάς, ὧν τόνοι, αἱ θλασφημίας, ἅς ἐκβλήθουσιν οἱ πόνοι, ψευδέντες πόθοι, καὶ ἀπαλψίας στόνοι, καὶ σφαδασμοὶ εἰς ἐπανάστασιν ματαίαν.

Μίαν ἐλπίδα εἶχεν ἱερὰν ὁ πλάνης, ἣν ἔθαλπε πιστῶς ἐν μέσῃ τῇ καρδίᾳ, ἐν ἀπωτάταις χώραις μία ἐμειδία αὐτῇ μορφῇ, παρηγορούσα καὶ ἡδεΐα, ἣν τρυφερῶς ἐφίλει ἐτι ἐν σπαργάνοις.

Κατὰ τὰς ὥρας δυσθυμίας ἀφορήτου μετὰ θερμῷ ἐκείνῃ πύθου ἀναπνέει — μακρόθεν ἢ ἀνάμνησις ἡκτινοβόλει, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ λαθραῖως ἡδιστάει ἐγγὺς αὐτῆς, λατρείας ἔμπλεως ἀρρήτου.

Ἐν μόνον ὄναρ ἔπλεττε χρυσοῦν ὁ τάλας μετὰ τὸ τέλος τῆς μακρᾶς δοκιμασίας, ὀλίγας ὥρας ἐντροφύσεως γνησίας, καὶ λήθην, λήθην εἰμαρμένης ἀπαισίας εἰς τὰς πεφιλημένας μητρικὰς ἀγκάλας.

Ἀλλ' οἱμοί, χάριν ἀνεκτίμητον ἐξήτει, καὶ τολμηρὸς ὑπῆρξε λίαν ὁ Παρίας — κατέστη ἄξιος ὀφίστης τιμωρίας, καὶ ἡ Μορμὴ αὐτῇ, πρὸ τῆς δυσμορίας συγκινουμένη τέλος, δειλιᾷ καὶ φρίττει.

Νιόβης ὑποστάσα ἀπηγεῖς δόδνας, ἡ μητρικὴ πιστὴ καρδία συνετρίβη — κρουνοὺς δακρύων ἐν κρυπτῷ ἀπαύστως λείβει, καὶ λυσσαλέος ἔρπης ἐν αὐτῇ ἐκρύβη, τοῦ θίου διακναίων τὰς μυχίας ἱνας.

Οἰκῶν ὁ πλάνης τὰς χίονας τῆς Δακίας, μυρίουσ' ἀνθ' ἐνὸς ὀφίσταται θανάτου, καὶ μάτην ἀπορσεῖ πένθος ἐπαράτου, τοὺς λόγους ἐν ἀκούσῃ σπεύσας τοὺς ὑστάτους, καὶ ἀσπαρῶν τὰς χεῖρας λούσῃ τὰς γλυκερίας.

Ὡς ὠχρίων πρὸς τὸν ὀρίζοντα θραδέως ὁ ἥλιος κατέρχεται, καὶ μόλις δύσῃ τὸ πᾶν μαραινέται καὶ φθίνει ἐν τῇ φύσει, καὶ πρὸ τοῦ χάους ὀρροδοῦσαν καταπλήσσει τὴν οἰκουμένην ἄλγος ἄφατον καὶ δεῖος.

Ὅμοιος ἔδυσεν ἐκείνη, μαρτυρίου ἀνεκκαλήτου περιβαλλομένη στέμμα, καὶ πρὸς τὰ τέκνα, ὧν ἐπῆγγυτο τὸ αἷμα, ἐφέλλιεν ἐκφράσεις ἀνοήτης ἡρέμα, τὸ θέλημα προσδεχομένη τοῦ Κυρίου.

Ἀποφωλία τέλος ἔφθασεν ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ κόσμος ἔσπαρε καὶ ἡγωνία, κ' ἐν ᾧ ὠλόλυξε τῆς δίνης ἡ μανία, κ' ἐθρήνουν γοερῶς οἱ φίλοι ἐν γωνία, ἡ προσευχὴ αὐτῆς ἡκούσθη ἡ ὑστέρα.

Ἡ τρυφερῶς λατρουμένη ἡφανίσθη, καὶ τοῦ ἐσχατοῦ ἀσπασμοῦ τὸ θεῖον μῦρον ὁ πλάνης ἐστερήθη. Ζοφερὸν καὶ στεῖρον τὸ θέλημα ἔκτοτε πρὸς οὐρανὸν ἐγείρον εἰς ἀνεκφράστου πένθους χάος ἐδυθίσθη.

Ἐὰν ἐπέζησε, καὶ ταύτην, ψεῦ, ὀφείλει τὴν τυραννίαν τῇ ἀσπλάγχχνῃ εἰμαρμένῃ, πλὴν φθίνει ἡ λαμπὰς αὐτοῦ ἀνυστραμμένη, κ' ἐν μέσῳ καθεστῆκε τῶν τάφων ἀναμνείν, ἐν ᾧ λογμούς ἀνθ' ὕμνων ἄδουσι τὰ χεῖλη.



Η ΕΝ ΑΜΣΤΕΛΟΔΑΜΩ: ΕΚΘΕΣΙΣ.

(Ἐξ ἰδιαίτερας ἀλληλογραφίας ἐξ Ἀμστελδάμου ὑπὸ τῆς Κυρίας Μ. ΖWAAANSWYK.)

(Μετὰ εἰκόνας, ὄρα σελ. 5.)

Α'.

Ἡ πρώτη Μαΐου τοῦ ἔτους τούτου ἔσται ἡμέρα μεγάλη καὶ ἀξιωμακρόνους διὰ τὴν Ὀλλανδίαν, τὴν μικρὰν μὲν τὴν ἔκτασιν χώραν ταύτην ἐπίσημον ὅμως διὰ τὰς ἀποικίας αὐτῆς. Τὴν ἡμέραν ταύτην ἐκπληροῦν ἐπισήμως ἡ ἑναρξίς τῆς διεθνούς ἐκθέσεως ἐν Ἀμστελδάμῳ, τῆς μέρους τῶν Σπεταιμῶν παρατηρησομένης.

Ὡς ἰδιαίτερος τοῦ Ἑσπερίου ἀναποκρίται μετέδωκεν ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς ἡρῆς εἰς Ἀμστελδάμον, ὅπως λάθωμεν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκθέσεως τὸ εἰσιτήριο ἡμῶν. Ἀμα ἡ ἀμαρτωλοῦ ἐφθασεν εἰς τὸν κεντρικὸν τῆς πόλεως σταθμὸν ἡδυνάτο τις νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἔκτακτόν τι συμβαίνει· σημαίνει διάφοροι ἐκδομοὶν ὁδοῦς, πλατείας καὶ οἰκίας, καὶ πλῆθος ἀπειρον συνωθεῖτο ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν ᾧ μουσικαὶ ἔπαιζον ἐν τῇ πρὸ τῶν ἀνακτόρων πλατείᾳ, ἥτις καλεῖται Dam. Ἀμαζαὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ καὶ ἱπποσιδηρόδρομοι διεσκαυρόντο πανταχόθεν, καὶ ἡ κίνησις ἦτο ἀπερίγραπτος. Λαβόντες τὸ εἰσιτήριο ἡμῶν καὶ περιελθόντες περὶ τὴν ἐσπέραν διάφορα μέρη τῆς πόλεως ἀνεπαύθημεν τὴν νύκτα ἐν τῇ οἰκίᾳ φίλων συγγενῶν. Ὅλα τὰ περιεργότερα μέρη τῆς πόλεως ἦσαν μέχρι θαύσεως νυκτός πλήρη ἀνθρώπων εὐθυμούντων καὶ διασκεδάζοντων· κυρίως δὲ τὸ ZAANDAM, τὸ ἐνδοξὸν καὶ γνωστὸν διὰ τὴν διαμονὴν τοῦ Μεγάλου Πέτρου τῆς Ρωσίας καὶ τοῦ Castricum μὲ τὰς διώρυγας, ἐν αἷς ἔπλεον λευκοὶ κύκνοι, οἱ περὶ κάμποι μὲ τοὺς μικροὺς ἀνεμομύλους, καὶ ἡ καθαροτάτη, πράγματι ὀλλανδικὴ ἐμπορικὴ πλατεία, ἡ Alkmaar καλουμένη.

Εὐδαίως καὶ φαιδρὰ ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα τῆς πρώτης Μαΐου. Ἐπειδὴ δὲ τὴν ἑναρξίν τῆς Ἐκθέσεως ἐπρόκειτο νὰ κηρύξῃ ἐπισήμως αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῆς Ὀλλανδίας κατὰ τὴν 1^{ην} μ. μ. ἡναγκάσθημεν πάντες οἱ προσκεκλημένοι νὰ εὐρεθώμεν ἐν τῇ Ἐκθεσὶ κατὰ τὴν μεσημβρίαν. Ἄν καὶ τὸ πρὸς τὸ κατὰστημα τῆς ἐκθέσεως συρρέον πλῆθος ἦτο ἀπειρον, καὶ αἱ ἀμαζαὶ ἀμέτρητοι, ἡ τάξις διετηρεῖτο θαυμασία καὶ οὕτε φωναὶ ἡκούοντο οὕτε ὕβρεις ἀμαρτηλάτων κ. τ. τ. Τοῦτο μαρτυρεῖ τὸ ἄκρον φιλόνομον τοῦ λαοῦ τοῦ Ἀμστελδάμου.

Παρὰ τὴν μεγάλην εἰσοδὸν τοῦ καταστήματος τῆς Ἐκθέσεως ἱσταντο ἀξιωματικοὶ τῆς Schut-tery (πολιτοφυλακῆς) τῆς πόλεως, οἱ ἐπεδεικνύοντο τὰ εἰσιτήρια. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι ἐκτελοῦντες ἡμέρη τελεταρχῶν εἰσῆλθον τοὺς προσερχομένους καὶ ἐφρόντιζον περὶ τῆς καταλήλου τοποθετήσεως αὐτῶν. Ὅτε εἰσῆλθον οἱ τεχνίται ἐργάζοντο ἀκόμη εἰς διακόσμησιν τῆς βασιλικῆς ἐξόδου. Μεγαλοπρεπὲς κλίμαξ ἐστρωμένη διὰ ταπήτων ὠδήγει πρὸς τὸν θρόνον, ἐνθα ἦσαν τοποθετημένα δύο πλουσίως κεχυρσόμενα ἔδρα διὰ τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν.

Ἐπιτραπῆτο ἡμῖν ἐνταῦθα, ἐν ᾧ περιμένοντες τὴν ἔλευσιν τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους, νὰ ῥίψωμεν θέλημα ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς πρώτης ταύτης διεθνούς ἐν Ὀλλανδίᾳ ἐκθέσεως, ἥς ἡ κυρία πρόεδρος δημοσιεύεται ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ. Τῇ Γάλλῳ Ἑδοσάρῳ Ἀγοστίνῃ ἀνήκει ἡ τιμὴ τῆς πρωτοβουλίας. Ὁ κ. Ἀγοστίνης διὰ διατριβῆς σπουδαίας καὶ διὰ πολλῶν μύθων κατέδειξε τοῖς Ὀλλανδοῖς τὴν σπουδαιότητα ἐκθέσεως διεθνούς ἐν Ἀμστελδάμῳ, ἀφορώσης εἰς τὰ ἀποικιακὰ ἰδίως καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς ἐξαγωγῆς

ἐν γένει. Δραστήριοι καὶ ἐνθερμοὶ Ὀλλανδοὶ σχηματίζοντες ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ ἐπιτροπείαν ἀνέλαβον νὰ πραγματοποιήσωσι τὴν ἰδέαν ταύτην, καὶ κατ' Αὐγουστον τοῦ 1881 ἀπέστειλαν τὰ προγράμματα καὶ τὰ προκλητήρια πρὸς ὅλα τὰ κράτη. Περιττὸν νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡ πρόσκλησις αὕτη ἐγένετο παρὰ πάντων ἀσπαστῇ καὶ αἱ ἐργασίαι ἤρξαντο ὑπὸ οἰωνοῦς ἀρίστους. Οὕτως ἐν διαστήματι ὀλιγώτερον τῶν δύο ἔτων κατορθώθη νὰ κηρυχθῇ ἡ ἑναρξίς τῆς ἐκθέσεως, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος ὅλα τὰ ἔνα κράτη, καὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρά. Ἡ ὑπερῆφανος Βενετία τοῦ βορρᾶ, ὡς καλεῖται καὶ δικαίως τὸ Ἀμστελδάμον, φιλοξενεῖ κατ' αὐτὰς πλείστους ξένους πρεσβευτὰς καὶ ἀντιπροσώπους, ἐμπόρους καὶ δημογέροντας, καλλιτέχνους καὶ δημοσιογράφους. Λάμπει ἡ ὥραία καὶ καθαρά πόλις ὑπὸ τὰς στυλοῦσας ἀκτίνας τοῦ ἑαρινοῦ ἡλίου καὶ ἐκτυλίσσει ἐνώπιον τοῦ θαυμάζοντος θεατοῦ τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας τῆς, τὰ μεγαλοπρεπῆ αὐτῆς οἰκοδομήματα, τὰς διώρυγας τῆς, τὰ πλοῖα τῆς καὶ ἐν γένει ὅλην αὐτῆς τὴν δικαίως φημιζομένην καλλονήν.

Κομψότατον εἶναι τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἐκθέσεως ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, ἀπαστράπτον ἐν τῇ κυανῇ οὐρανῷ. Δὲν ὀφείλεται τὸ μέγαρον τοῦτο εἰς τὴν μακρινὴν τοῦ Ἀλαδίνου θάλα, ἀλλ' εἰς τὴν ἔξοχον τῆς καὶ φιλοκαλίας τῶν ἀνεγεράντων αὐτὸ ἀρχιτεκτόνων κ. FOUQUIAU, TASSON καὶ WASCHE. Ὁ ρυθμὸς τῆς προσόψεως εἶναι ἰνδικός. Ὅσῳ παράδοξος καὶ ἄν φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ ἐκλογὴ τοῦ ρυθμοῦ τούτου, ὑπὸ ἔμφιν ἀρχαιολογικὴν εἶναι φυσικὴ. Ἐν παρελθούσαις ἑκατονταετηρίαις σύνδεσμος στενὸς ἦνευ τὴν μεγάλῃ ἰνδικῇ χειρὸν τῶν πρὸς τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν ἦτοι πρὸς τὰς ὀλλανδικὰς ἀποικίας· μαρτυροῦσι τοῦτο μέχρι σήμερον τὰ μεγαλοπρεπῆ ἔρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ Βούδδα ἐν Boetoe-Boedor, δέκα πέντε μίλια μακρὰν τῆς Διοικιοκράτης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Kedoe, καὶ τὰ λείψανα τοῦ Brambanan, Tjandi Sewoe (τῶν χιλίων ναῶν). Ἐπομένως οἱ παραδοχθέντες τὸν ρυθμὸν τοῦτον ἡκολούθησαν τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἐπιστήμην, καὶ ὡς φυσικωτάτη αὐτοῦ συνέπεια ἔρχονται οἱ λευκοὶ ἱεροὶ ἐλέφαντες τοῦ Σιάμ, αἱ μορφαὶ καὶ οἱ λέοντες καὶ αἱ ἐπιγραφαί, αἱ κοσμοῦσαι τὴν πρόσοψιν. Ἀπέναντι τοῦ μεγάρου τούτου εὐρίσκεται τὸ νέον Μουσεῖον, ἐν ᾧ ἐξετέθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκθέσεως αἱ ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας παραχωρηθεῖσαι ἰνδικαὶ συλλογαί. Δεξιὰ τῆς κυρίας εἰσοδὸς ἀνηγέρθη ἡ κομψὴ βασιλικὴ σκιάς, ἀριστερᾷ δὲ ἡ σκιάς διὰ τὸν μέγαν χορὸν, ὅστις ὑπὸ τὴν διεσθύνον τοῦ μουσικοῦ VERHULST πρόκειται νὰ ᾄσῃ τὸν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ TEN KATE διὰ τὴν περίστασιν ποιηθῆναι ὕμνον.

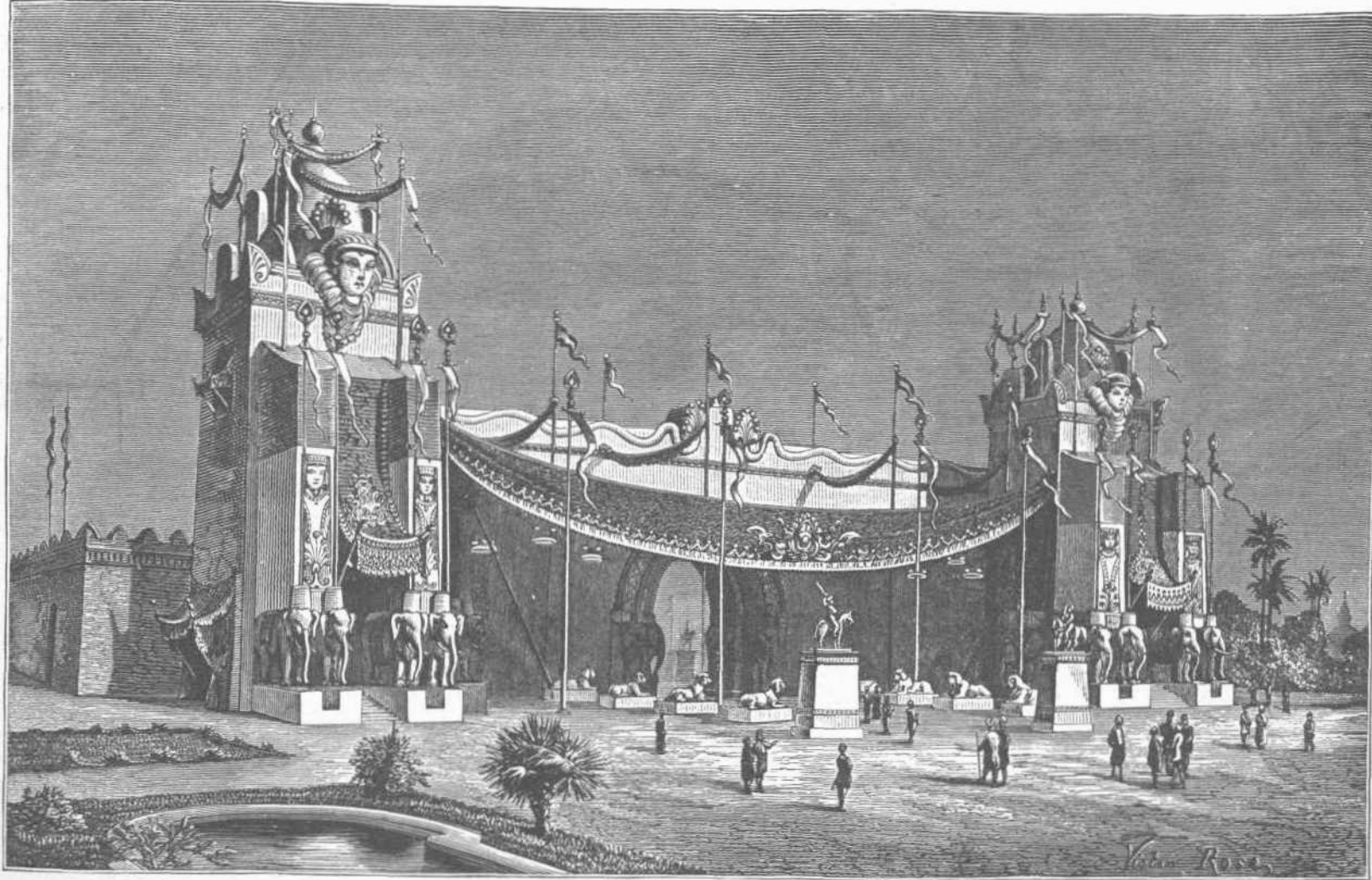
Ὅσῳ ἐπιοχώρει ἡ ὥρα τοσοῦτ' πυκνότερον συνωθεῖτο τὸ πλῆθος. Ἀδύνατον ἦτο νὰ ἐπιθεωρήσῃ τις ὅλας τὰς στρατιωτικὰς στολὰς, τὰς ποικίλας ἐνδυμασίας τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, τὰ διάφορα παράσημα τὰ ἀπαστράπτοντα ἐπὶ τοῦ στήθους τῶν ἐπισήμων ἐντοπίων καὶ ξένων. Ἰδιαίτερας μνείας ἄξιοι εἰσὶν οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Κίνας μὲ τοὺς ἐπισήμους αὐτῶν πίνακας ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τῶν ὤμων, ὁ δὲ μαργκος τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ Μιδεσσεῖ μὲ τὴν ἐρυθρὰν αὐτοῦ στολὴν, οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι τοῦ Λονδίνου μὲ τοὺς τέσσαρας φενακοφόρους κλητῆρας, ὁ δημοφιλὴς ἥρωας τοῦ Samalangan, (Atjeh ἐν Σουμάτρα), στρατηγὸς VAN DER HEYDEN, μὲ τὴν λαμπρὰν αὐτοῦ καὶ ὑπὸ παρασῆμων διάκοσμον στολὴν ἀρχιστρατήγου, οἱ Βέλγοι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ γνωστοῦ γαλλικοῦ 39^{ου} συντάγματος τῆς γραμμῆς μὲ τὰ μετὰλλιον τοῦ γαλλο-πρωσσοικοῦ πολέμου.

Ἀκριβῶς τὴν 1. μ. μ. ἐνεφανίσθησαν ὁ βασιλεὺς Γουλιέλμος ὁ Γ' καὶ ἡ βασίλισσα. Ὁ βασιλεὺς ἐφόρει τὴν στολὴν ναυάρχου μὲ τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ χρυσοῦ λέοντος, ἡ δὲ βασίλισσα Ἑμμα ἐφόρει πλούσιον ἔνδυμα ἐξ ὀρειχάλκου ἐπικρόκου μὲ περίζωμα (tablier) ἐκ λευκοῦ χρυσοκεντήτου ἀτλαζώτου ὑφάσματος. Τὸ θυγάτριον τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς προσέφερε τῇ βασιλίᾳ μεγαλοπρεπῆ ἀνθοδέσμη, μὲ δ' ὁ χορὸς ἔβαλλε τὸν πράγματι κλασικὸν ὕμνον. Τέλος ὁ πρόεδρος κ. D. Κόρδης λαβὼν τὸν λόγον προσεφώνησε τὰς ΑΑ. ΜΜ. καὶ ἐχαίρει τις τοὺς προσελθόντας ξένους, παρακάλεσε δὲ τὸν βασιλέα νὰ κηρύξῃ τὴν ἑναρξίν τῆς Ἐκθέσεως. Ὁ βασιλεὺς δι' ἀπὸ τοῦ νεύματος ἐκήρυξε τὴν ἑναρξίν καὶ προπερσμένου τοῦ προέδρου ἐπεσκέψθη μετὰ τῆς βασιλίσσης τὸ κατὰστημα τῆς ἐκθέσεως, ἐκφρασθεῖς κατ' ἐκπληροῦν λίαν κυλαευτικῶς ὑπὲρ αὐτῆς.

Καὶ πράγματι, ἂν καὶ αἱ ἐργασίαι δὲν ἐτελείωσαν εἰσὶ ἐντελῶς, τὸ θέαμα, ὅσον παριστᾷ ἡ ἔκθεσις εἶναι τὰ μάλιστα μεγαλοπρεπές. Ὁ ἰνδικὸς κήπος, τὸ μέγαρον τῶν ὀρειῶν τρυφῶν, τὸ οἰκοδόμημα τῶν ἀποικιακῶν, ἡ βασι-



ΚΤΗΡΙΑ ΚΤΗΡΙΑ.



Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΜΣΤΕΛΟΔΑΜΩ: ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

λικὴ σκιάς καὶ τὰ ἐστιατώρια τῶν διαφόρων ἔθνων εἶναι μέρη ἐλκύνοντα τὴν προσοχὴν τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν Ἐκθεσιν. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ εἰπωμεν λεπτομερέστερον περὶ πάντων τούτων, θυνάμεθα ὅμως ἀπὸ τοῦδε νὰ θεσπισώμεν ὅτι τὸ ὅλον εἶναι ἄξιον πολλοῦ λόγου, καὶ ὅα διεγείρῃ ἀναμφιδόλως τὸν θαυμασμὸν τῶν κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας πανταχόθεν προσελευσάμενων.

Κατάκοποι ἀλλὰ καὶ εὐχαριστιμένοι ἀπῆλθον τῆς Ἐκθέσεως, ὅπως παρευρεθώμεν εἰς τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ παράστασιν καὶ εἰς τὴν δημοτικὴν ἑορτήν, δι' ἧς ἐπεσφραγίσθη ἡ πρώτη αὕτη ἡμέρα τῆς τελετῆς. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον νέφος βροχίας τὸν συνήθως φαιόχρουν ὀλλανδικὸν οὐρανόν. Τὸ Ἀμστελδάμον δύναιτο ὑπερῆφανως καὶ ἐν πεποιθήσει νὰ προσδιδῇ πρὸς τοὺς προσεχεῖς πέντε μῆνας. Ἀς εὐχθώμεν, ὅπως ἡ ἐξ ὕψους ἀντίληψις ἐπιστήσῃ τὸν εἰρηνικὸν τοῦτον τῶν ἔθνων ἀγῶνα, καὶ σκέπη ἐπὶ μακροῦς ἐτι αἰῶνας τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ὀλλανδίας!

ΜΙΧΑΗΛ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.

Ἱστορικὸν διήγημα.

(Συνέχεια.)

— Ὅνόμασέ τας ὅσῳ θέλεις φιλαρίας! ἀπῆν-
τησεν ὁ Γλαβάτος ὑψὼν περιφρονητικῶς τοὺς
ῥήμους. Ἀκούσατε πρότερον τὸ ὄνειρόν μου καὶ
εἰπέτε μοι ἔπειτα ἂν ᾦται φιλαρία ἢ ὄχι. Ἀρ-
χίζω λοιπόν. Ἡμεῖς νέος, νεώτατος, ὅτε κοι-
μώμενος νύκτα τινὰ εἰς τὸν μικρόν μου κοιτῶνα
εἶδον περίεργον ὄνειρον. Ἰσάμην παρὰ τὸ χεῖλος
φρέατος· τὸ φρέαρ τοῦτο ἦτο βαθύ καὶ σκοτεινόν,
εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ ἤκούετο ὡς κρότος κυμάτων.
Αἶφνης ἐλέπω ἀνερχομένους ἐκ τοῦ φρέατος
τρεῖς ἄνδρες, τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου· μοὶ
ἔφη ὁ βίως ἀνεξήγητον πῶς οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνδρες
ἀνῆλθον ἄνευ τῆς βοήθειας κλημάκων ἢ σχοινίου.
Ἐκράτησα τὴν ἀναπνοήν μου καὶ παρατήρησα.
Ὁ πρῶτος ἦτο νέος καὶ εὐεαδὴς ἄνθρωπος, φορῶν
στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· ἐφαίνετο βασιλεὺς.
Ὁ δεύτερος ἦτο μικρόσωμος καὶ ἐκράτει ξίφος
εἰς τὰς χεῖρας· ἐφαίνετο στρατηγός. Ὁ τρίτος
τέλος ἄνθρωπος ἦτο μικρότερος τοῦ ἀνάστημα καὶ
προσώτερος τῶν δύο ἄλλων τὴν ἡλικίαν· ἐφόρει
δὲ στολὴν χωρικὴν καὶ ἐκράτει εἰς τὴν χεῖρα
ῥάβδον, ἥτις ἐφωτίζε τὰ πέδιλά. Ἀφ' οὗ ἐξῆλθον
καὶ οἱ τρεῖς ἐκ τοῦ φρέατος ὁ βασιλεὺς ἐσήκωσε
τὴν χεῖρα, καὶ ὁ τρίτος, ὁ χωρικός, προσπορεύθη·
ὁ στρατηγὸς ἔσσεια τὸ ξίφος, καὶ τὸ ξίφος ἀπέ-
σταξεν αἷμα. Οἱ τρεῖς ἐπροχώρησαν καὶ ἐγὼ
τοὺς ἠκολούθησα. Αἶφνης ἐστάθησαν καὶ ἐνώ-
πιον αὐτῶν εὐρέθη νάνος ῥυπαρὸς καὶ δυσειδής,
ὅστις ἐκράτει πῖλον βασιλικὸν καὶ ζευγὸς πεδίων.
Ὁ νάνος ἐγονάτισε πρὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῇ
προσέφερε τὸν πῖλον καὶ τὰ πέδιλα. Ὁ βασι-
λεὺς ἔλαθεν αὐτὰ μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ
ἔγεινεν ἄφαντος. Τότε συνέβη τι, τὸ ὅποιον δὲν
ἐνθυμούμαι καλῶς· τὸ ὄνειρον διεκόπη, ὅπως
συχνὰ συμβαίνει. Ἐπειτα ὅμως ἐξηκολούθησε
τὸ ὄνειρον. Εὐρέθη ἐντὸς μεγαλοπρεπεστάτης
αἰθούσης, ἔνθα ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου ἐκάθθη ὁ με-
γαλόσωμος ἐκείνος βασιλεὺς, ὅστις εἶχεν ἐξέλθει
τοῦ φρέατος. Πληρόν αὐτοῦ ἵστατο ὁ στρατη-
γός, ὅστις τώρα εἶχε τὸ ξίφος ἐν τῇ θήκῃ, καὶ
πληρόν τοῦ στρατηγοῦ ἵστατο ὁ μικρόσωμος
καὶ γέροντος χωρικός. Ὁ χωρικός ἐκράτει τώρα
εἰς τὰς χεῖρας φύλλον χάρτου, ἐξ οὗ ἀνεγίνωσκε.
Τὶ ἀνεγίνωσκε δὲν ἤκουον, ἀλλὰ θὰ ἦτο θεαίως
σπουδαῖόν τι, διότι καὶ ὁ ἡγεμὼν καὶ ὁ στρα-
τηγὸς ἤκουον μὲ μεγάλην προσοχήν. Ἄρα
δ' ἐτελείωσεν ἡ ἀνάγνωσιν, ὁ βασιλεὺς ἀνεβόησε
μεγαλοφώνως· Δόξα σοι ὁ Θεός! Καὶ ἔπειτα
ἔγεινε ὀρθὸς μέγας καὶ φωναὶ ἠκούσθησαν
πολλαί· ἐγὼ ἀνεξήγησα τὴν ὕμνον διὰ τὴν ἐξέλθω,
καὶ — ἐξόπησα.

— Ἡεῖςε πραγματικῶς τὸν κόπον ν' ἀκού-
σωμεν αὐτὸ τὸ ὄνειρον, εἶπεν ὁ στρατιώτης,
ὅστις δεδείκνυε καὶ πρότερον ἀντιπάθειαν πρὸς
τὰ ὄνειρα. Τὰ ὄνειρα ὁμοιάζουν ὅλα· πράγματα
συγκεκριμένα καὶ ἀτελεύτητα!

— Πόσον ἀπατάσαι, φίλε μου! ἀπήντησεν
ὁ γέρον.

— Εἴμαι πολὺ περίεργος ν' ἀκούσω τὴν
ἐξηγήσιν αὐτοῦ τοῦ ὄνειρου, εἶπεν ὁ στρατιώτης
γελῶν.

— Τὴν ἐξηγήσιν! Τὴν ἐξηγήσιν! ἀνέκραξαν
ὅλοι οἱ στρατιῶται· μὰς ὀφείλεις τὴν ἐξηγήσιν,
Ἀνδρόνικε· μὰς τὴν ὑπαγέθη.

Ὁ Γλαβάτος ἡτοιμάζετο νὰ δώσῃ τὴν ζη-
τουμένην ἐξηγήσιν, ὅτε ὁ Κουτριτζάκης εἰσῆλθεν
εἰς τὴν σκηνήν, καὶ τῇ ἐψυθύρισε τί εἰς τὸ ὅτιον.

— Ἀμέσως· ἀμέσως! ἀπήντησεν ὁ γέρον
καὶ ἡγέρθη.

Ἀλλ' οἱ στρατιῶται ἐπέμενον καὶ ἐφώναζον·

— Μὰς χρεώσαστε τὴν ἐξηγήσιν!

— Ναί, ναί, ἀπῆντησεν ὁ Γλαβάτος, σὰς
τὴν χρεώσαστε, καὶ θὰ σὰς τὴν δώσω, ἂν οὐχὶ
διὰ λόγων, ἀλλὰ δι' ἔργων. — Ἀγόμεν, Κου-
τριτζάκη!

Καὶ ὁ Κουτριτζάκης ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς πα-
ρακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ γέροντος Ἀνδρόνικου.
Ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ σκηνῇ ἐπερίμεναν ὁ
Στρατηγόπουλος.

— Σὺ εἶσαι ὁ γέροντος Ἀνδρόνικος; εἶπε πρὸς
τὸν μετὰ τοῦ Κουτριτζάκη εἰσερχόμενον πρε-
σβύτερον.

— Οὕτω μὲ ὀνομάζουσιν, ἀπήντησεν οὗτος·
κυρίως λέγονται Γλαβάτος.

— Σὺ γνωρίζεις τὴν ὑπόγειον στοάν, ἥτις
διερχομένη ὑπὸ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ὁδηγεῖ
εἰς αὐτήν;

— Τὴν γνωρίζω.

— Ἀναλαμβάνεις νὰ ὁδηγήσῃς δι' αὐτῆς
τῆς στοᾶς εἰς τὴν πόλιν ὀπλίτας τινάς;

— Ναί, ἀπῆντησεν ὁ γέροντος εὐθύς.

— Πρόσεχε, εἶπεν ὁ στρατηγὸς αὐστηρῶς·
ἐάν εἰς μόνον τῶν ἀνδρῶν μου πάθῃ τί, δὲν
ἔχεις νὰ ἐλπίσῃς ἔλσε.

— Δὲν σοὶ ἀρκεῖ ἡ σύστασις τοῦ Κουτρι-
τζάκη; ἠρώτησεν ὁ Γλαβάτος ἀποτόμως.

— Δὲν ἀμφιβάλλω εἰς τὴν πίστιν σου, ἀπῆν-
τησεν ὁ Στρατηγόπουλος μετὰ ἡπιωτέρου ὕψους·
φοβοῦμαι μόνον μὴ ὁ ἐγγλὸς σου σὲ παρασύρῃ·
ἴσως τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀνώτερον τῶν δυνάμεών σου.

— Πῶς τοῦτο; ἀπήντησεν ὁ γέροντος Ἀνδρό-
νικος· ἀφ' οὗ γνωρίζω ὅλας τὰς γωνίας τῆς
στοᾶς ἐκείνης, πρὸς τὴν ὁποίαν εἶμαι ἐξοικειω-
μένος ἀπὸ τῶν παιδικῶν μου ἡδὴ χρόνων. Τὸ
πρῶτον εὐρέθη ἐν τῇ σκοτεινῇ ἐκείνῃ στοᾷ
καθ' ἣν ἡμέραν οἱ ξένοι ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν
ἡμῶν, καὶ ἐκτοτε πλειστάκις εἶχον ἀφορμὴν νὰ
διαβῶ αὐτήν, ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ συνεννοηθῶ
πρὸς τοὺς ἐκτὸς τῶν τειχῶν εὐρισκομένους ἐλα-
λοντάς.

— Καὶ περὶ τίνος συνδισκώπτεσθε μετὰ τῶν
ἐθελοντῶν; ἠρώτησεν ὁ στρατηγὸς μετὰ εἰρω-
νικοῦ μειδιήματος.

— Ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελέσωμεν ὅ,τι σήμερον
θέλατε νὰ ἐκτελέσητε, σὺ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ,
ἀπῆντησεν ὁ γέροντος σοβαρῶς.

— Καὶ εἰς τί ἀπέληξαν αἱ συνδιασκέψεις σας;

— Ἀεῖποτε εἰς τὴν ἀποτυχίαν, ἀπήντησεν ὁ
Γλαβάτος μεταγροικτικῶς· μέγας ἦτο ὁ πόθος
ἡμῶν, ἀλλ' αἱ δυνάμεις ἦσαν ἀσθενεῖς. Εἰς
ἐκτέλεσιν ἔργου δυσχεροῦς δὲν ἀρκεῖ ἡ καλὴ
θέλησις.

— Καὶ ἡδὴ δὲν ἀμφιβάλλεις πλέον περὶ
τῆς ἐπιτυχίας;

— Ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου· ὁ ἀρ-
χαῖος χρησμὸς πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ
“Ἀλέξιος Ἀλεξόπουλος καὶ σὺν αὐτῷ ὁ Κου-
τριτζάκης”.

— Ὡστε τὸ σύνθημα δύναται νὰ δοθῇ;

— Ἀμέσως. Τὸ συντομώτερον καὶ τὸ καλ-
λίτερον.

— Ἐτοιμάσου λοιπόν, εἶπεν ὁ Στρατηγό-
πουλος· πόσων ἀνδρῶν ἔχεις ἀνάγκην;

— Τριάκοντα· οὕτε περισσοτέρων, οὕτε καὶ
ὀλιγωτέρων.

— Θὰ ἔχῃς ἀπόψε ὑπὸ τὰς διαταγὰς σου
τριάκοντα ἄνδρας, τοὺς ἐκλεκτοτέρους ἐκ τῶν
ὀπλιτῶν μου.

— Καὶ αὐριοι, στρατηγέ, καλὴν ἐντάμωσιν
ἐντὸς τῆς νύκτος!

— Ἄν βέλῃ ὁ Θεός! προσέθηκεν ὁ Κου-
τριτζάκης.

— Καὶ τώρα, Κουτριτζάκη, εἶπεν ὁ Στρα-
τηγόπουλος, ἅς πορευθῶμεν παρὰ τῇ βασιλεῖ.

Ἡ ἡμέρα παρέρχεται καὶ ἔχομεν πολλὴν ἀκόμη
ἐργασίαν.

— Οἱ ἀκροαταὶ μου ἀπαιτοῦσι τὴν ἐξηγήσιν
τοῦ ὄνειρου, ἐψυθύρισε καθ' ἑαυτὸν ὁ γέροντος Ἀν-
δρόνικος ἐξερχόμενος τῆς σκηνῆς τοῦ ἀρχιστρα-
τήγου. Αὐριοι θὰ ἔχωσιν αὐτήν!

Ἡ ἐξουσία τῶν Λατίνων ἐν Κωνσταντινου-
πόλει δὲν εἶχεν ἤ ὀλίγων μόνων ὥρων ζωὴν
πλέον. Ἦτο ἡ 24^η Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1261.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΠΤΩΣΙΣ.

Ἐν ᾧ ὁ Μιχαὴλ Παλαιολόγος, εὐρωστος καὶ
ἀνθρῶς καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸν νοῦν, ἡγεμὼν ἰσχυ-
ρὸς καὶ λαοπόλητος, ἵστατο ἀπελθελήμενος καὶ
τειχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἐν ᾧ ὁ ἐλληγι-
κὸς στρατὸς ὑπὸ ἐμπείρους στρατηγούς καὶ πλε-
ρης ἀκαταβλήτου ἐνθουσιασμοῦ, περιέβαλλένως διὰ
αὐτοῦ κρείου τὴν ἀρχαίαν βυζαντινὴν πρωτεύ-
ουσιν καὶ μετὰ πυρετώδους ἀνυπομονησίας περιέ-
μενε τὸ σύνθημα τῆς ἐφόδου, ὅπως ὑπερηγήθη
καὶ τὸν τελευταῖον φραγμὸν, τὸν χωρίζοντα αὐτὸν
ἀπὸ τῆς ὑπερφάνου μακροπόλεως τῶν προγόν-
ων του· ἐν ᾧ ὁ Ἀλέξιος Στρατηγόπουλος, ὁ
εὐτολμος καὶ ἀπτόητος στρατοπεδάρχης, συνε-
σκέπτετο μετὰ τῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτοῦ δια-
ταγὰς ἱσταμένων κατωτέρων ἀρχηγῶν, ὅπως ἐξα-
σφαλίσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀνασθεσίσης αὐτῇ
στρατιωτικῆς ἐπιχειρήσεως· ἐν ᾧ τέλος αἱ καρ-
δίαι τῶν Ἑλλήνων πάντων ἐσκήριον ἐπὶ τῇ
γλυκεῖᾳ προσδοκίᾳ τῆς προσεχούς ἀπελευθερώ-
σεως τῆς ἐνδόξου πόλεως τοῦ ἁγίου Κωνσταν-
τίνου — ἡ θέσις τῶν ἐντὸς τῆς πρωτεύουστος
κεκλεισμένων Λατίνων καθίστατο ἀπὸ ἡμέρας
εἰς ἡμέραν δευνότερα, ἀπελπιστικώτερα.

Ὁ αὐτοκράτωρ Βαλδουῖνος, ἡγεμὼν ἀνίσχυ-
ρος καὶ ἀδρανής, δὲν ἦτο ὁ ἀνὴρ ὁ δυνάμενος
ν' ἀντιπαραταχθῇ κατὰ τῆς ἐπερχομένης θυελλῆς,
ὁ δυνάμενος νὰ σκεφθῇ περὶ ἀντιστάσεως, διότι
ὅλων ἐστρεφεῖτο τῶν μέσων τῶν πρὸς ἀποτελε-
σματικὴν ἀντίστασιν ἀπαιτούμενων. Οὕτε στρα-
τὸν εἶχεν ἐπαρκῆ, οὕτε χρήματα πρὸς μισθοδο-
σίαν τοῦ στρατοῦ, καὶ, ὅτι χεῖριστον, οὐδὲ τῆς
ἐλαχίστης ἀπελάμβανε συμπαθείας παρὰ τῇ λαῶ
τῆς πρωτεύουστος, ὅστις ἀεῖποτε ἐθεώρει αὐτὸν
ξένον. Ἡ ὅλη ἐξουσία του περιερίετο εἰς τὰ
ἐν Βλαχέρναις ἀνάκτορά του, ἔνθα διέμενε.
Ἡέραν τῶν πύλων τῶν ἀνακτόρων τοῦτον ὁ
δυστυχὴς αὐτοκράτωρ οὕτε ἕνα εἶχε φίλον, οὕτε
ἕνα θραχίονα, δυνάμενον νὰ ὑψωθῇ πρὸς ὑπερά-
σπισιν αὐτοῦ. Ἀπέστιν ὁ ταλαίπωρος τὰς ἀμαρ-
τίας τῶν προκατόχων του. Διὰ τὰ σφάλματα
τοῦ πρώτου Βαλδουίνου, τοῦ καταλαθόντος πρῶ-
του τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τὰ
ἀμαρτήματα καὶ τὴν ἀδυναμίαν τῶν δύο Κουρ-
τεναί, ἐτιμωρεῖτο ὁ νεώτερος Βαλδουῖνος.

Ἦσαν ἡμέραι θειναί, ἡμέραι πικρὰς ἀθυμίας,
αἱ ἡμέραι ἅς διήρχετο ὁ ἡγεμὼν οὗτος ἐν ταῖς
αἰθούσαις τῶν ἀνακτόρων του κεκλεισμένος.
Ἐβλεπεν ἐπερχομένην καὶ ἐπισκινμένην τὴν ἐκρη-
ξιν φοβερὰς θυελλῆς, καθ' ἣς ἦτο ἐντελὲς ἀνί-
σχυρος· ἡσθάνετο τὸν θρόνον του καταρρέοντα
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην
εὐρίσκει σάνίδα, ἐφ' ἣς τοῦλάχιστον ἐπὶ στιγμὴν
νὰ στηριχθῇ.

Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ θρόνου, ἐν τῇ
αἰθούσῃ ἐκείνῃ, ἐν ᾗ ὁ αἰμώδης Ἀνδρόνικος
ὁ Κομνηνὸς ἵστατο, καθ' ἣν στιγμὴν ἐξεργήννυτο
ἡ κατ' αὐτοῦ λύσσα τοῦ μαυνομένου ὄχλου, καὶ
παρὰ τὸ παράθυρον ἐκείνου, παρὰ τὸ ὅποιον ὁ
ἀτρόμητος τύραννος ἐτόλμησε νὰ περιφρονήσῃ
τὸ ἐξημμένον καὶ ἄγριον πλῆθος — ἐκεῖ ἐκά-
θητο τώρα ὁ Βαλδουῖνος ὠχρὸς καὶ περὶλυτος,

εἰκὼν θλίψεως θαθείας· παρ' αὐτῇ δὲ ἵστατο
νέος Βενετός, ὁ Μάρκος Γραδενίγος, ὃν πρὸ
μικροῦ ἡ βενετικὴ δημοκρατία εἶχεν ἀποστείλει
προσδευτὴν τῆς παρὰ τῇ αὐτῇ τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως. Ὁ Γραδενίγος ἦτο τώρα ὁ μόνος
σύμβουλος τοῦ ἐγκαταλειμμένου αὐτοκράτορος,
ὁ μόνος παρήγορος ἐν τῇ φοικῶδει ταύτῃ ὥρᾳ
τῆς ἀπελπισίας.

Ὁ Βαλδουῖνος ἦτο ἔτι νέος τὴν ἡλικίαν,
ἀλλὰ τὸ πρόσωπόν του, ἡ στάσις του, οἱ ὀφθαλ-
μοὶ του ἐνέφανον ἄνδρα καταβεβλημένον καὶ
διανοητικῶς καὶ σωματικῶς. Τὸ βλέμμα του
δὲν ὑπῆρξε μὲν ποτὲ ζωηρόν· τώρα ὅμως εἶχε
τὴν ἀτονίαν ἐκείνην καὶ δειλίαν, ἣν σειρὰ δυσ-
τυχημάτων καὶ θλίψεων παρέχει τῇ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ στήθος του ὑψοῦτο ἐνίοτε
καὶ ἀνέπεμπε στεναγμὸν, προδίδοντα τὴν ἄσφατον
τῆς ψυχῆς του λύπην· ὁσάκις οἱ ὀφθαλμοὶ του
ἐβλῶντο πρὸς οὐρανὸν ἐπληρούμενον θαυρῶν ὡς
νὰ ἐκάλουν τὸν Θεὸν μάρτυρα τῆς ἀθρημονίας
αὐτοῦ. Θλίβερα, σαφαικάρους ἡ θέα ἡγεμόνος,
ὅστις διὰ θαυρῶν ἐκφράζει τὴν ἀπελπίαν του!
Ἀλλ' ἡ ἀνθρωπίνη φύσις δὲν ἔχει πάντοτε τὴν
δύναμιν νὰ ὑποφέρῃ ἀγογγύστος τῆς δυστυχίας
τάς προσβολὰς, καὶ πολλάκις τὰ δάκρυα προδίδου-
σαι τὴν ἀδυναμίαν καὶ ἀμηχανίαν περὶ τὴν
ἀπόφασιν.

Τὴν ἄκραν ἀντίθεσιν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
ἐπαρουσίαζεν ὁ νέος, σφριγὼν καὶ πλήρης πε-
ποιθήσεως, Γραδενίγος. Ὁ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ
ἐσπινθηροβόλει· ἡ καρδία του ἐφαίνετο πεπλη-
ρωμένη ἐλπίδων χρηστῶν καὶ πεποθήσεως ἀκρα-
δάντου. Ὁ Γραδενίγος τὴν γόνος ἀρχαίας βενε-
τικῆς οἰκογενείας, ἥτις ἤρθκει πολλοὺς ἡδὴ
δοῦκας ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτῆς. Πρὸ μικροῦ
ἀφίχθεις εἰς Κωνσταντινούπολιν εἶχεν ἀναλάβει
θέσιν πρώτου συμβούλου παρὰ τῇ αὐτοκρατορίᾳ.

Ὁ Γραδενίγος ἦτο ὁ συμβουλευτὴς αὐτὸν νὰ
ἐπιχειρήσῃ τὴν κατὰ τοῦ Δαφνουσίου ἐκστρα-
τείαν. Ὁ φρουράρχος τῆς ὀχυρᾶς ἐκείνης πό-
λεως, ψυχρὴ τε καὶ σώματα ἀφροσιωμένος τῇ
Παλαιολόγῃ, εἶχε ῥητὸς ἀποφανθῇ ὅτι δὲν θέλει
παραδώσει τὸ φρούριον εἰμὴ ἀφ' οὗ ὁ αὐτοκρά-
τωρ ἀποστείλῃ στρατὸν νὰ τὸν πολιορκήσῃ, δια-
τεινόμενος ὅτι δὲν ἡδύνατο ἄλλως νὰ δικαιολο-
γήσῃ τὴν διαγωγήν του καὶ φοβούμενος μὴ
ἐκληφθῇ ὡς προδότης, ἐν ᾧ ἐάν ὑπῆκεν εἰς τὴν
βίαν, οὐδεὶς ἡδύνατο νὰ μεμφθῇ αὐτοῦ. Ἡ
ἀπάντησις αὕτη τοῦ φρουράρχου παρεκίνησε τὸν
ἄπειρον ἔτι Γραδενίγον νὰ ἐμβάλῃ τῇ αὐτοκρά-
τορί τὴν ἰδέαν τῆς ἐκστρατείας. Μόλις ὅμως
ὁ στρατὸς τοῦ Βαλδουίνου εἶχεν ἐγκαταλείψει
τὴν πρωτεύουσιν, ὅτε αἶφνης καὶ ὁ στρατὸς τοῦ
Παλαιολόγου ἐνεφανίσθη πρὸ τῶν τειχῶν αὐτῆς.
Τότε μόλις ἐνόησεν ὁ Βαλδουῖνος ὅτι ἡ ἀπάν-
τησις τοῦ φρουράρχου τοῦ Δαφνουσίου δὲν ἦτο
ἄλλο ἢ δόλιον στρατήγημα. Ἡ ἀνακάλυψις
αὕτη ἤρκεσε ὅπως διατηρῇ τὸν ἀδρανὴ ἡγεμόνα
ἐν διηνεκεῖ ταρχῇ καὶ φόβῳ. Ὁ Βαλδουῖνος
ἦτο ὡς ἄνθρωπος, ὅστις πεσὼν ἐντὸς ποταμοῦ
παρασύρεται ὑπὸ τοῦ βέβρατος καὶ αἰσθάνεται
ὅτι ἐντὸς μικροῦ θέλει βυθισθῇ, ἀλλὰ δὲν δύνα-
ται νὰ ποιῇ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀπόπειραν
πρὸς σωτηρίαν αὐτοῦ. Ὁ Βαλδουῖνος ἦτο φύλ-
λον ἐλαφρὸν εἰς τὴν διάκρισιν θυελλώδους ἀνε-
μου.

— Ἡδυνάσθω ποτε νὰ πιστεύσῃς, Γραδενίγε,
εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ θαθείως ἀναστενάζων, ὅτι ὁ
προδότης ἐκείνος φρουράρχος τοῦ Δαφνουσίου
ἤθελε μεταχειρισθῇ τοιοῦτον δόλον, ὅπως ἀπο-
στερήσῃ τὴν πρωτεύουσιν τοῦ τελευταίου αὐτῆς
ὑπερασπιστοῦ; Διατί νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὰς
διαβεβαιώσεις τοῦ ἄρχιερὸς ἐκείνου ἀνθρώπου!
Διατί νὰ μὴ σκεφθῶμεν ὅτι ἔχομεν ἀπέναντι
ἡμῶν τὸν πονηρὸν καὶ ἐπίτονον Παλαιολόγον!

— Ἐάν, βασιλεῦ, πρὸ καιροῦ ἦδὴ ἐξέθετες
τὴν θέσιν σου τοῖς μονάρχαϊς τῆς Εὐρώπης,
ἀπῆντησεν ὁ Βενετός, δὲν θὰ ἠγαγκάζετο ν' ἀπο-
στείλῃς τὸν τελευταῖόν σου ὀπλίτην καὶ τὴν
τελευταίαν σου τριήρη κατὰ τοῦ Δαφνουσίου.

— Καὶ ποτε ἔπαυσα ν' ἀποτεινόμεναι πρὸς
τοὺς ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης; εἶπεν ὁ Βαλδουῖ-
νος μετὰ πικρῶς μειδιήματος. Ἀφ' ἣς ἡμέρας
κατέλαβον τὸν θρόνον τοῦτον, ἀδυνατίεως ἐξῆ-
λθον ὡς ἐπαίτης συνδρομῇ καὶ βοήθειαν. Πλὴν
ὅλοι ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν
συμφέρον, καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ βενετικὴ Δημο-
κρατία, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ διατήρησις τοῦ θρόνου
μου εἶναι ζήτημα μεγίστης σπουδαιότητος, καὶ
αὕτη ἀκόμη μὲ ἡπάτα δι' ὥραίων λόγων καὶ
ὑποσχέσεων ἀνεκατέλεστον.

— Καὶ ὅμως, βασιλεῦ, ἡ βενετικὴ Δημοκρα-
τία εἶναι ἡ παρασχοῦσα σοὶ τὰ ἀναγκαῖα πλοῖα
διὰ τὴν κατὰ τοῦ Δαφνουσίου ἐκστρατείαν, ἀπῆν-
τησεν ὁ Γραδενίγος, οὗ προσεβάλλετο διὰ τῶν
λόγων τοῦτων ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία.

— Ναί, Γραδενίγε, παρατήρησεν ὁ αὐτοκρά-
τωρ μετὰ πικρίας· ναί, ἔχεις δικαίον· ἡ Βενετία
μοὶ ἔδωκεν ὀλίγα πλοῖα καὶ ὀλίγα χρήματα·
ἀλλ' ὑπὸ ποῖον ὄρον; Δι' ἐλθροσύνης; Ὑπὸ τὸν
ὄρον ν' ἀφῇσιν ἐν Βενετίᾳ ὡς ὄμηρον τὸν οἶόν
μου, τὸν οἶόν μου τὸν μονογενῆ!

— Καὶ μήπως ἡ ἐν Βενετίᾳ διαμονὴ τοῦ
τέκνου σου δὲν θὰ τῇ γείνῃ μεγάλῃ ὠφελείας
πρόξενος; Ἐκεῖ θὰ διδάχθῃ ὁ παῖς πῶς διοι-
κεῖται κράτος μέγα καὶ ἰσχυρόν· ἐκεῖ ἐν τῇ
μεγάλῃ ἐκείνῃ κέντρῳ, ἐν τῇ λαμπρᾷ ἐκείνῃ
μεγαλόπολιν, ἥτις διέπει τὰς τύχας τοσοῦτον
λαῶν, ἐκεῖ θὰ μάθῃ ὅ,τι πρέπει νὰ γνωρίζῃ
ἡγεμὼν προωρισμένος νὰ κυβερνᾷ λαὸς καὶ νὰ
διοικῇ στρατοῦς.

— Πρὸς τί ὅμως ἡ ἰσχυρὰ Δημοκρατία
ἀποσύρει ἡδὴ τὴν προστασία χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ;
εἶπεν ὁ Βαλδουῖνος· πρὸς τί μ' ἐγκαταλείπει
εἰς τὴν τύχην μου; Ἡ νομίζουσιν οἱ ἐν Βενετίᾳ
ὅτι δύναμαι νὰ παραῶ χρήματα ἐκ τοῦ μηδενός,
ὅπου μισθολογῶν τὸν στρατὸν μόνον καὶ συντη-
ρήσω τὸ κράτος μου; Θρόνος ἄνευ χρημάτων



Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΝ ΣΟΥΣΟΙΣ.

θελήσωσι νὰ σκάψωσι τὸν ἴδιον ἑαυτῶν λάκκον, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον πρόκειται νὰ δαπανηθῇ ἐν ὅλῳ διωκατομύριον φράγκων ἐπὶ ἀθεθαίσις.

ΚΥΠΡΙΑ ΚΥΡΙΑ.

(Μετὰ εἰκόνας, ὅρα σελ. 5.)

Αἱ ἐθνικαὶ ἐνδυμασίαι ἔχουσιν ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε ἴδιόν τινα καὶ πρωτότυπον χαρακτήρα, ὅστις παρέχει αὐταῖς ἰδιαίτερον γόητρον. Δυστυχῶς σήμερον αἱ τῶσον ὠραῖαι ἐθνικαὶ στολαὶ τείνουσιν εἰς τὸ νὰ παραγκωνισθῶσι παρὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐνδυμασίας, διότι ὑπαὸς τοῦ πολιτισμοῦ παρακολουθεῖ αὐτὴ κατὰ πόδας ὁ τῶν Παρισίων συρμός. Μ' ὅλον τοῦτο εἰς τινα μέρη ἀκόμη τῆς Ἀνατολῆς διατηροῦνται αἱ γραφικώταται ἐθνικαὶ ἐνδυμασίαι, καὶ μίαν τοῦτων, τὴν Κυπριακὴν, παραθέτομεν σήμερον ἐν τῇ Ἑσπέρῳ ἐκ φωτογραφίας ἀποσταλείσης ἡμῖν κατ' εὐθείαν ἐκ Κύπρου παρὰ τοῦ φίλου ἀνταποκριτοῦ κ. Παν. Παπαδόκη.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

Οἱ μὲν εὐφρεῖς λέγουσιν ἐνίοτε ἀσείστοις, οἱ δὲ ἀνόητοι κακολογοῦσιν.

Μονταίνης.

Οἱ τεχνῖται ἐκτιμῶσι δυνάμεις τὴν αἴαν τοῦ χρόνου, διότι πάντοτε παραχωροῦσιν αὐτὸν ἐπὶ ἀντιμισθία.

Βολταίρος.

Μὴ δυνάμενος, φυσικῶ τῷ λόγῳ, νὰ ῥῃμαι τέλειος, ἐπεθύμουν τοῦλάχιστον νὰ ἐκλέξω τὰ ἐλαττώματά μου.

Ἀρμάνδος DU MESNIL.

Πολλὰκις τὸ ἐλάττωμα τῆς ἀπαθείας ἐκλαμβάνεται ὡς ἀρετὴ ὑπομονῆς.

Ὁ καρδινάλιος RETZ.

“Τὰ πάντα ἔρχονται”, ἔλεγεν ὁ Ταλλεϋράνδος· ὑπάρχει ὅμως τι ἐπίσης ἀληθές καὶ παρηγορητικώτερον, ὅτι τὰ πάντα παρέρχονται.

B.

Οἱ διαθεθαῖοντες ἡμᾶς ὅτι δὲν ἀνέχουσιν εἰς κόμμα, θεθαίσι δὲν ἀνέχουσιν εἰς τὸ ἰδικόν μας.

J. PETIT-SENN.

ΠΑΡΑΤΟΙΣ ΓΟΥΑΡΑΟΥΝΟΙΣ.

(Ἐκδρομὴ τοῦ ἱατροῦ CREVAUX.)

(Μετὰ εἰκόνων, ὅρα σελ. 13.)

Τῇ 8ῃ Φεβρουαρίου, περὶ τὴν ὁγδόην ἑσπερινὴν ὥραν, ὁ μαῦρος Ἀπατοῦ καὶ ὁ κ. Μορέν ἐπιβιβάζονται ἐπὶ τοῦ ἀτμόπλοιου “Hero de Abril”, τὸ ὅποιον ἀποπλέον εἰς Βολιβάρ μέλλει ν' ἀποβιβάσῃ τοὺς περιηγητὰς εἰς τὸ Δέλτα. Τὸ ἀτμόπλοιο τοῦτο εἶναι παλαιόν,

μετρᾷ δ' ὑπερβαίνει τριακονταετῇ· εἶχε δὲ κατασκευασθῇ διὰ τὴν ποταμοπλοίαν καὶ διηλθε τὰ ἔτη τῆς νεότητός του ἐπὶ τοῦ Μισισσιππὶ, τοῦ βασιλέως τούτου τῶν ποταμῶν τῆς βορείου Ἀμερικής. Ἰσως κατ' ἀρχὰς ἦτο ἀτμόπλοιοιον μεγαλοπρεπές· ἀλλ' ἦδη, ὅτε ἀνέλαθεν ὑπερβαίνει παρὰ τῇ Βενεθουέλη, ἐπέκειτο δι' αὐτὸ ἡ σιγμὴ καθ' ἣν ὤφειλε νὰ τεθῇ ὑπὸ σύνταξιν. Ἀπὸ δεκαπέντε ἥδη ἐτῶν, καθ' ἃ ἐξετέλεσε τοὺς πλόας μεταξὺ Βολιβάρ καὶ τοῦ Λιμένος τῆς Ἰσπανίας (Port of Spain) ἐπὶ τῆς νήσου τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὁ ἀπόμαχος οὗτος οὐδεμίαν ὑπέστη μεταβολὴν ἢ ἐπισκευήν· ἐπὶ τοῦ καταστρώματος αὐτοῦ διατηρεῖται ἔτι ὕψλιν οἰκοδόμημα, ὡς ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἀτμοπλοίων· τὰ πάντα ἐπ' αὐτοῦ εὐρίσκονται ἐν σεσαθρωμένῃ καταστάσει, καὶ ἕκαστος πλοῦς αὐτοῦ φαίνεται ὅτι ἔσται ὁ τελευταῖος· ἀλλ' ἡ εταιρία ἐξακολουθεῖ ποιοῦσα χρῆσιν αὐτοῦ, ἀμεριμνοῦσα περὶ τῆς ζωῆς τῶν ἐπιβατῶν, οἵτινες ἔχουσι τὸ θάρρος νὰ ἐμπιστευθῶνται αὐτῇ τὴν ὑπαρξίν των.

Τέλος τὸ ἀτμόπλοιο ἀνεχώρησεν· ὁ ἄνεμος πνέει σφοδρὸς καὶ αἱ κινήσεις τοῦ πλοίου καθίστανται ὀχληραὶ· ἡ μηχανὴ μετὰ κόπου ἐργάζεται καὶ τὰ τοιχώματα αὐτοῦ τρέχουσιν ὡς αἱ κλειδῶσεις ἀνθρώπου κατατροχισμένου ὑπὸ ρευματισμῶν· σκιζομένη τὰ παρασύρονται ὑπὸ τῶν ἀγρίων κυμάτων ἐν τῇ συνήθως ἡρέμῳ τούτῳ κόλπῳ. Κατὰ τὸν μικρὸν διάπλουον μεταξὺ τοῦ λιμένος τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς πόλεως Βολιβάρ οἱ ἐπιβάται συνήθως κατακλίνονται ἐπὶ τοῦ πτερυγίου, τοῦ ἐκτεινομένου ὕψους τοῦ ἐστατορίου, διότι ἐκεῖ ἡ ὁρσιὰ εἶναι μεγαλύτερα ἢ ἐν τοῖς κοιτοῖσι καὶ αἱ κινήσεις τοῦ πλοίου ὀλιγώτερον ἐπαίσθηται. Ὁ Μορέν ἀπεσφῆ εἰς τὴν κλίνην του καὶ ἀναπαύεται ἀπὸ τῶν κόπων τῆς ἡμέρας. Ὁ CREVAUX ἀνήρτησε τὴν αἰώραν του (τὸ κρεμαστὸν στρώμα) ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Πλησίον αὐτοῦ εὐρίσκειται γέρον συνταγματάρχης τῆς Βενεθουέλης, μετ' οὗ ἀντήλλαξε φιλόφρονάς τινας λέξεις ἐν τῇ ἀτμοπλοίᾳ, καὶ ὅστις καννίζει σοβαρὸς παμμέγεθες σιγῶν, τὸ ὅποιον καίμενον λάμπει κατὰ διαλείμματα διὰ μέσου τοῦ σκότους τῆς νυκτὸς ὡς φάρος. Ἀμφότεροι ἐννοοῦσι τὸ σοβαρὸν τῆς σιγμῆς, ἀλλὰ δὲν ὁμιλοῦσι προσπαθοῦντες διὰ εὐτόλμου συμπεριφορὰς νὰ διαλύσωσι τὴν κακὴν ἐντύπωσιν, ἣν παρήγαγον παρὰ τισι τῶν συνοδοιπορούντων γυναικῶν οἱ φόβοι δύο θελιῶν ἐπιβατῶν. Ὁ εἰς τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν ἐπιδεικνύει μέγα πολὺκροτον, ὁ δὲ ἔτερος τείνει τοὺς βραχίονάς του καὶ ποιεῖ κινήσεις θαυράχου νηχομένου.

— Τί κάμουν οἱ δύο οὗτοι ἀνόητοι ἄνδρες, συνταγματάρχα;

— Ὡς βλέπεις, ἱατρί, ὁ μὲν ἀπεκδυόμενος τοῦ ἐπανωφορίου του ἐτοιμάζεται νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ καλυμθῇ μέχρι τῆς ἀκτῆς, πρᾶγμα ἀδύνατον ὅπως ἐν καιρῷ τοιαύτης τρικυμίας· ὁ δὲ ἄλλος ζητεῖ νὰ ἐπιφυλάξῃ ἑαυτῷ τὴν μόνην λέμβον τοῦ πλοίου. Συνενοήθη περὶ τούτου προηγουμένως μετὰ τινων τῶν ἐπιβατῶν, οἵτινες δὲν θὰ συμπαράλθωσιν εἰς τὴν λέμβον ἢ τοὺς φίλους των. Ἐτόλμησε δὲ πρὸ μικροῦ νὰ μοῖ ζητήσῃ τὴν πρὸς τοῦτο συγκατάθεσιν μου.

— Καὶ σὺ, συνταγματάρχα, τί ἀπήντησας;

— Οὐδέν· ἀλλ' ἐὰν καταποντισθῶμεν, ἡδυνάμην νὰ τὸν φονεύσω. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο πρὸς τί; Βυθισομένου τοῦ πλοίου θὰ βυθισθῶμεν ὅλοι ὁμοῦ.

Φόβος μέγας κατέλαβε τὰς γυναῖκας. Πανταχόθεν ἀκούονται φωναὶ, προσευχαί, θρήνοι· ἡ σκηνὴ εἶναι σπαραξικάρδιος.

Ὁ CREVAUX διὰ ν' ἀποφύγῃ τὸ θέαμα τοῦτο καὶ διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τοῦ πνέοντος ψυ-

χροῦ ἀνέμου, περιτυλίσσει τὴν κεφαλὴν του διὰ τοῦ ἐφαπλώματος του. Κατάκοπος ἐκ τῆς ἀγρυπνίας κατακαμβάνεται περὶ τὰς τέσσαρας τῆς πρωίας ὑπὸ θαλῆος ὕπνου. Εἰς τὰς 6 ὁ συνταγματάρχης τὸν ἐξυπνᾷ.

— Ποῦ εἰμεθα; ἐρωτᾷ ὁ CREVAUX. Αὐτὸς εἶναι ὁ Λιμὴν τῆς Ἰσπανίας!

Σπεύδει νὰ ἐξυπνήσῃ τὸν Μορέν, ὅστις ἐκοιμήθη καθ' ὅλην τὴν νύκτα ὡς ἄνθρωπος κοφός. Ὁ Μορέν βλέπει ἐκ τοῦ παραθύρου. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν νομίζει ὅτι ἐφθασεν ἤδη εἰς Βολιβάρ, ἂν καὶ ὁ διάπλους ἀπαιτῇ δύο ὅλας ἡμέρας. Ἀλλ' ὅποια δὲν εἶναι ἡ ἐκπληξὴς αὐτοῦ, βλέποντος τὴν οἰκίαν του καὶ τὴν οὐσύνον του, ἣτις περιμένει αὐτὸν ἐπὶ τῆς παραλίας.

— Λοιπὸν δὲν ἀνεχώρησαμεν, ἱατρί;

— Μὲ συγχωρεῖς, φίλτατε κύριε Μορέν, ἐπλεύσαμεν καθ' ὅλην τὴν νύκτα, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ὅμως δὲν ἐπροχωρήσαμεν. Τὸ ἀτμόπλοιο δὲν ἤδυνήθη ἐνεκα τῆς τρικυμίας νὰ διαπλεύσῃ τὸν κόλπον καὶ ἐπέστρεψε. Παρ' ὀλίγον κατεποντισθήμεθα ὅλοι. Δὲν ἐνόησας τὴν τρικυμίαν;

— Δὲν ἐξυπνήσα καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

— Σὲ συγχωρῶ· ἔσπευ νὰ γείνῃς ναυτικός. Ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ ἀτμόπλοιο τοῦτο ἐξετέλεσε τὸν τελευταῖον αὐτοῦ πλοῦν. Πρέπει νὰ εὐώμεν ἄλλο μέσον μεταφορᾶς.

Τὸ ἐσπέρας αἱ ἐφημερίδες τῆς πόλεως δημοσιεύουσιν ἐνχαριστήριον ἐγγράφον τῶν ἐπιβατῶν πρὸς τὸν πλοίαρχον διὰ τὴν ἔμφροναν αὐτοῦ καὶ εὐτολμον διαγωγὴν ἐν τῇ κινδύνῳ.

Μετὰ πολλὰς ἀναζητήσεις ὁ CREVAUX εὐρίσκει τέλος μικρὸν ἱστοφόρον πλοῖον χωρητικότητος 14 τόνων, κατάλληλον διὰ τὴν περίστασιν. Τὸ πλοῖον τοῦτο ἀρίστης κατασκευῆς παρέχει ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας ἐγγυήσεις στερεότητος, ταχύτητος καὶ ἀναπαύσεως. Ἀλλὰ δὲν ἔχει πλήρωμα. Ὁ κ. Μορέν ἀνευρίσκει πλοίαρχον, Βατιστίνην τινά, Ἰταλὸν τὴν καταγωγὴν καὶ κοσμοπολίτην τὸ ἐπάγγελμα. Ὁ πλοίαρχος οὗτος εἶναι ἀνὴρ προβεβηκὸς τὴν ἡλικίαν, ἀληθὴς λύκος τῆς θαλάσσης, μελαγχρινὸς ὡς νὰ ἦτο Ἰνδὸς, ἀνὴρ ὅστις εἶχεν ἴδαι ὅλα καὶ ἐγνώριζε τὸν πλανήτην ἡμῶν καλλίτερον παρ' ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι γνωρίζουσι τὸν ἴδιον αὐτῶν οἶκον. Καὶ δέχεται μὲν ν' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ῥήτον ὅρον ὅτι θὰ ἔχῃ ταύτοχρόνως καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς τραπέζης, διότι ὁ πλοίαρχος εἶναι λαίμαργος. Τούτο ὁμολογητέον δὲν ἔχει τι τὸ δυσάρεστον δι' ἀνθρώπους κορεσθέντας ἤδη ἀπὸ στερεῶν. Ὑπολείπεται ἤδη τὸ πλήρωμα. Ἡ σιγμὴ δὲν εἶναι πολὺ κατάλληλος πρὸς τοῦτο, καθότι αἱ ἀποκρῶς ἤρχισαν καὶ ὁ CREVAUX καλῶς ἐγνώριζε πόσον οἱ Ἀραβες τῆς ἀγ. Τριάδος καὶ τῶν Ἀντιλλῶν ἀγαπῶσι τὰς μετεμψέσεις καὶ τοὺς χοροὺς καὶ τὰς διασκεδάσεις τῆς ἐποχῆς ταύτης τοῦ ἔτους, ἣτις παρ' αὐτοῖς ἀρχίζει τὴν πρώτην Ἰανουαρίου. Τέλος μετὰ πολλοὺς κόπους εὐρίσκονται τέσσαρες μαῦροι, πρόθυμοι, ἀντὶ ἀδρότατου μισθοῦ ν' ἀποτελέσωσι τὸ πλήρωμα. Ἐπιβιβάζεται τὸ ἔρμα εἰσάγονται εἰς τὸ πλοῖον αἱ τροφαὶ καὶ ὀρίζεται ἡ ὥρα τοῦ ἀπόπλου. Κατὰ τὴν προσδιορισμένην ὥραν ὁ CREVAUX, ὁ Μορέν καὶ ὁ Ἀπατοῦ μεταβαίνουν εἰς τὸ πλοῖον, ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν δὲν εὐρίσκουσιν ἐκεῖ οὔτε ναῦτας οὔτε πλοίαρχον. Τέλος ἔρχεται ὁ πλοίαρχος καὶ μετὰ τεσσάρων ὁρῶν ἐρεύνας ἐν τοῖς οἰνοπωλείοις ἀνακαλύπτονται καὶ οἱ τρεῖς ἐκ τῶν τεσσάρων μισθωθέντων ναυτῶν. Τὸ πλοῖον ἐτοιμάζεται καὶ περὶ τὸ μεσονύκτιον ἀποπλέει. Ἄνεμος λεπτὸς κινεῖ ἐλαφρῶς τὴν θάλασσαν· τὸ πλοῖον προχωρεῖ καλῶς, ἀλλ' ἐνίστε κλίνει τόσο ἀποτόμως πρὸς τὸ πλευρὸν, ὥστε φαίνεται ὅτι θέλει ἀνατραπῇ,

— Μὴ φοβεῖσθε, λέγει ὁ πλοίαρχος· δὲν εἶναι τίποτε· τὸ πλήρωμα ἔπιε τὸ ἔρμα.

“Ὅπερ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον. “Τὰ τεσσαράκοντα φράγκα, τὰ ὅποια ὁ CREVAUX ἔδωκε διὰ τὴν ἀγορὰν τροφῶν, μετετράπησαν εἰς πνευματώδη ὑγρὰ, τὰ ὅποια κατηγλήθθησαν ὑπὸ τοῦ πληρώματος.

Ὁ πλοίαρχος οὗτος ἔχει μέγιστον ἐλάττωμα, δὲν δύναται δηλαδὴ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ ἀρχαῖον ῥητόν. “Ἡ σιωπὴ εἶναι χρυσή.” Ὅμιλεῖ ἐπὶ δώδεκα ὥρας κατὰ συνέχειαν χωρὶς νὰ παύσῃ οὐδ' ἐπὶ σιγμῇ, μεταχειριζόμενος ἐναλλὰς τὴν ἰταλικήν, τὴν γαλλικὴν, τὴν ἀγγλικὴν καὶ συχνότερον τὴν πορτογαλικὴν γλῶσσαν. Ὁ CREVAUX θὰ τὸν ἐστελλεν εἰς τὸν διάβολον, ἂν δὲν ἦτο πεπεισμένος περὶ τῶν ναυτικῶν αὐτοῦ γνώσεων καὶ τῆς μαγειρικῆς αὐτοῦ τέχνης. Τὰ μακαρόνια του, τὰ μπουρεκιά του καὶ ἄλλα ἰταλικά φαγητὰ εἶναι πράγματι ἀριστουργήματα.

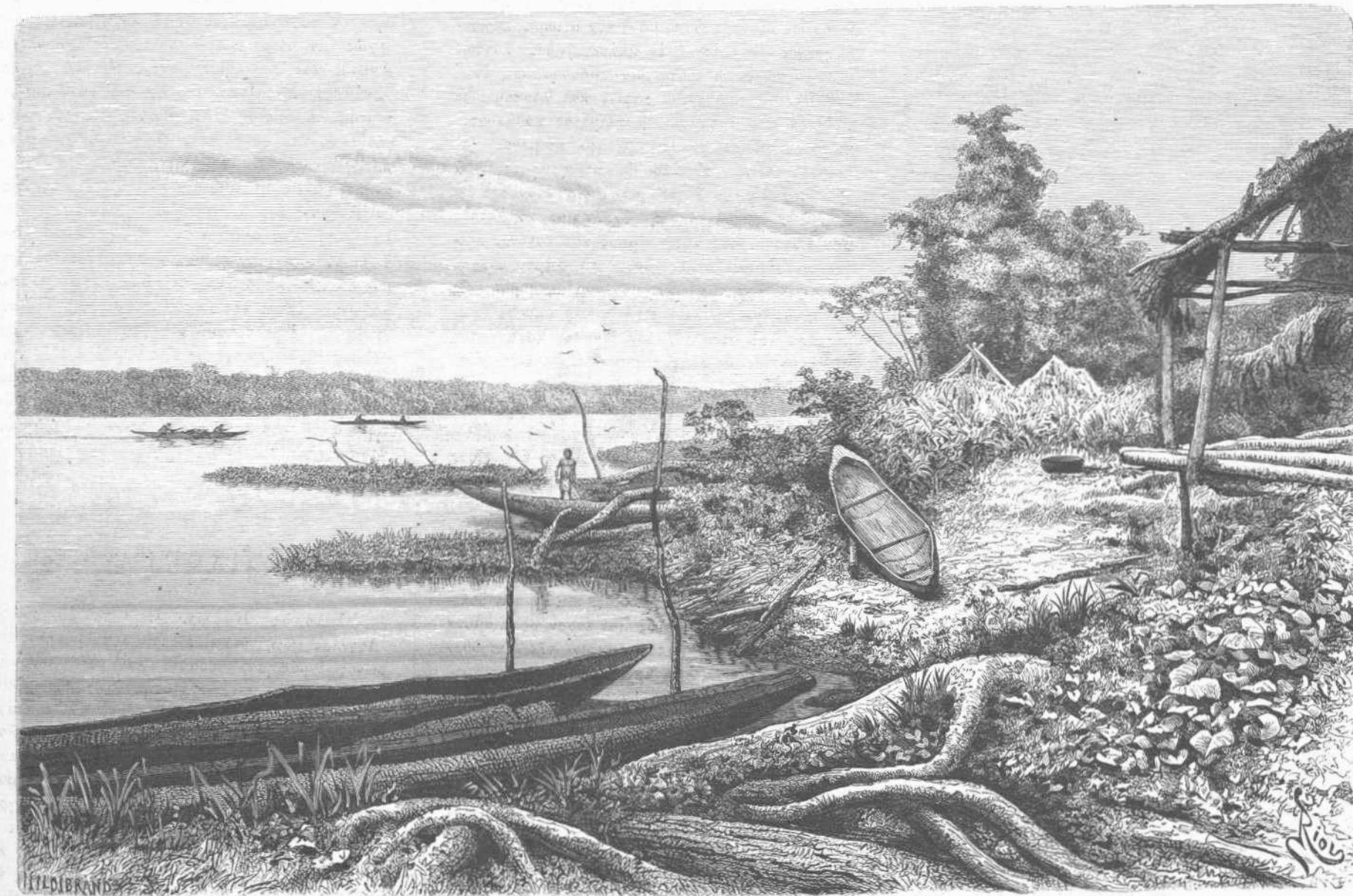
Γνωστὸν εἶναι ὅτι παρὰ τὰς ἐκβολὰς τῶν μεγάλων ποταμῶν ὑπάρχουσι ἀμύθη τενάγη σχηματιζόμενα ὑπὸ τῶν χωμάτων, τὰ ὅποια παρασύρουν οἱ ποταμοὶ καὶ ὑπὸ τῆς ἀποβήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν θαλασσίων κυμάτων. Τὰ τενάγη ταῦτα εἶναι πολλὰκις κινητὰ καὶ ἡ δι' αὐτῶν διάσχις δυσκολωτάτη. Τὰ ὕδατα συνωθούνται περὶ αὐτὰ καὶ σχηματίζουν παμμεγέθη κύματα ἀπειλοῦντα οὐ μόνον μικρὰς λέμβους ἀλλὰ καὶ μεγάλα πλοῖα. Τὰ τενάγη ταῦτα χρησιμεύουσι καὶ ὡς ἐνδιαιτήματα καρχαρίων, λίαν ἐπικινδύνων διὰ τοὺς δυστυχεῖς ναυαγούς.

“Ὅτε τὸ πλοῖον τοῦ CREVAUX διέπλευσε τὰ

παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ὁρενώκου τενάγη, τὰ ὕδατα ἦσαν ὑψηλὰ καὶ ὁ διάπλους ἐγένετο ἀπροσκόπως. Ἀπὸ τοῦ καταστρώματος οἱ ἐπιβάται παρακολοῦθουν τοὺς περὶ τὸ πλοῖον ἐλιγμούς τῶν καρχαρίων. Εἰσέρχεται τέλος τὸ πλοῖον εἰς τὸν βραχίονα τοῦ Μακαρέου, ἓνα τῶν πολλῶν βραχίωνων, δι' ὧν ὁ μέγας ποταμὸς χύνει τὰ ὕδατα αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν καὶ ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ χωρίον τῶν Γουαραούνων, ὅπερ ἦτο καὶ τὸ τέρμα τῆς μικρᾶς ἐκδρομῆς. Τὸ ἔδαφος εἶναι πλημμυρισμένον ὑπὸ τῶν ὀδῶν καὶ μόνον ἡ γυμνορίζα, τὸ δένδρον τοῦτο τῶν Ἰνδιῶν, ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν αὐτῆς ῥιζῶν ὑψοῦται ὑπεράνω τῶν θαλῶν ὀδῶν. Μετ' ὀλίγον ἐπέρχεται ἡ ἀμπωτις καὶ θαμνηδὸν φαίνονται αἱ ὄχθαι, ὧν τὸ φαλόχρον χῶμα ἀναπέμπει ὑπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου δυσωδίαν θερμῇ. Ἡ χώρα αὕτη προσυλάττεται ἐκ τῶν ἐπιδρόμων τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοῦ φοβερωτέρου φρουροῦ, τοῦ πυρετοῦ, τῆς φρικτῶδους αὐτῆς νόσου, τῆς κατασυντριβούσης νεφροῦς καὶ μέλης, τῆς ἐπιχειροῦσης ἐπὶ τοῦ προσώπου ὄψιν πελιδνὴν, τῆς ἀναφλεγούσης τὸ αἷμα, τῆς τρομαζούσης καὶ τὸν ἀνδρείτερον κα φονεύουσας ἀνιέως πάντα τολμῶντα νὰ παλαίσῃ κατ' αὐτῆς. Διὸ καὶ οἱ μόνον κάτοικοι τῆς χώρας ταύτης εἶναι τὰ ἄγρια θηρία καὶ πτηνά, οἱ ἰχθῦς καὶ τὰ ὄστρακα, τὰ συσταρευόμενα περὶ τὰς γυμνορίζας.

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΤΗ.



ΑΙ ΟΧΘΑΙ ΤΟΥ ΟΡΕΝΕΚΟΥ.



Εν Λειψία τῇ 30 12 Μαΐου 1883.

Ὁ ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τῆς Γαλλίας ψηφισθεὶς νόμος περὶ μετατροπῆς τοῦ ἀνατίτου τῶν 5% εἰς 4 1/2% μὲ δεκαετὴ προθεσμίαν οὐδεμίαν σχεδὸν ἐπροξένησεν ἐν τῇ χρηματιστηρίῳ τῶν Παρισίων ἐντύπωσιν, καὶ τοῦτο διότι δυσκόλως ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῶν χρηματιστηρίων γεγονότα πρὸ πολλοῦ περιμενόμενα καὶ παρασκευαζόμενα. Τὸ χρηματιστήριον ἐπηρεάζεται κυρίως ὑπὸ φημῶν καὶ διαδόσεων, εἰς τὰ τελευταίαν θύμωσιν ὑποκίπτεται καὶ ὑποτάσσεται μετ' ἀξιοθαυμάστου ἀπαθείας. Τὸ αὐτὸ συνέβη κατ' αὐτὰς καὶ ἐν Παρισίοις, ἔνθα περισσότερος ἦτο ὁ φόβος παρ' αὐτὸ τὸ κακόν. Καὶ θύμωσιν οἱ ὑπὲρ τῆς ὑψώσεως ἐργαζόμενοι κολληθίσταται ἔπαυτον ζημίας ἐπαίσθητάς, ὡς καὶ οἱ αἰτιόδοξοι ἐκείνοι οἵτινες οὐδεμίαν ἐδίδον πίστιν εἰς τὰς περὶ μετατροπῆς φημίας. Ἐν τοσούτῳ μεγάλαι ποσότητες χρεωγράφων τῶν 5% εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς πώλησιν, διότι ὡς γνωστὸν ἡ ταχθείσα προθεσμία ἔληξε προχθές, τὴν 10 τοῦ τρέχοντος μηνός.

Ὅτι τὸ κόμμα τῶν μοναρχικῶν ἐν Παρισίοις ἐξήγησε τὴν ὠφελή τῆς ἐπικρατοῦσας ἐξάψεως πρὸς καταπολέμῳ τῆς Κυβερνήσεως ἦτο ἐπόμενον· μεταξὺ ἄλλων διαδόσεων ἐλέγχθη ὅτι ἡ κυβερνήσις ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ τὰ ταμειωτήρια ἐν ταῖς μικροτέρας πλεσίαι, καὶ ὅποια δὲν ἤδυναντο νὰ ἐπαρκεσθῶσιν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ζητουμένων ποσῶν, καὶ ὅτι κρυφίως ἡ κυβερνήσις ἐσκέπτετο νὰ ἐνεργήσῃ ἀναγκαστικὰ δάνεια παρὰ τοῖς ταμειωτήριαις τούτοις, ὥστε οἱ ζητούντες τὴν ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων τῶν δὲν θὰ ἐλάμβανον ἢ προσωρινὰς ἀποδείξεις. Ἐνωσεῖται ὅτι βλαίει αἱ φημίας αὐταὶ ἐπενόηθησαν πρὸς ἐκφόβιστον τοῦ πλῆθους καὶ ὅπως ἀναγκάσονται τοὺς μικροὺς κεφαλαιούχους εἰς πώλησιν τῶν ἐν χερσὶν αὐτῶν χρεωγράφων. Ἡ Κυβερνήσις εἰς οὐκ ὀλίγας δυσχερείας ἐποδόλλεσται ἔνεκα τῶν ψευδῶν τούτων διαδόσεων καὶ γενικῶς πιστεύεται ὅτι θέλει προῖχ καὶ δικαστικῶς κατὰ τὴν κατηγορίαν τῆς. Τὰ συμβάντα ταῦτα ἀποδεικνύουσιν ποῖα μέσα μεταχειρίζονται οἱ χρηματισταὶ καὶ εἰς ποῖαν δύσκολον θέσιν εὐρίσκονται τὰ οἰκονομικὰ τῆς Γαλλίας.

Διαφορὰς μεγάλας ἠναγκάσθησαν νὰ πληρώσωσι καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ὑψώσεως τῶν μετοχῶν τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ ἐλπίσαντες. Αἱ μετοχαὶ αὗται ὑπέστησαν ἔκπτωσιν ἔνεκα τῆς διαδοθείσης φήμης περὶ κατασκευῆς νέας διώρυγος ἐν Αἰγύπτῳ ἐκ μέρους Ἀγγλικῶν κεφαλαιούχων. (Ὅρα τὸ ἡμέτερον ἄρθρον "Ἡ νέα διώρυξ τοῦ Σουέζ"). Ὁ Λεοπόλδ ἐρωτήθη περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐξεφράσθη, ὅτι συνεννόηθη μετὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς εὐρύσεως τῆς διώρυγος, ἀλλ' ὅτι οὐδὲ λόγος δύναται νὰ γείνη περὶ δευτέρας διώρυγος ὡς συναγινώσκουσι τῆς πρώτης, καθότι πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος δέον ἔστι ἀνατραπὴ ὅλον τὸ σύστημα τῆς ἀρδεύσεως τῆς Αἰγύπτου, ἐν ᾧ πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος ὑπάρχει τὸ τελικόν. Ἐν τέλει δὲ ὁ Λεοπόλδ διεβεβαίωσεν ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις θάινει ἀρίστα, καὶ ὅτι ἡ κατὰ τοὺς τέσσαρας πρώτους μῆνας τοῦ ἐτους τούτου προκύψασα ὑπέρβασις εἰς τὰς εἰσπράξεις ἀνέρχεται εἰς 200 χιλιάδας φράγκων.

Περὶ τῶν αὐστριακῶν καὶ γερμανικῶν χρηματιστηρίων ὀλίγα ἔχομεν νὰ εἰπωμεν σήμερον. Περὶ τῆς μετατροπῆς τοῦ οὐγγρικοῦ δανείου οὐδὲν ἐγγνώσθη μέχρι τοῦδε θετικόν. Αἱ μετοχαὶ

τῆς πιστωτικῆς Τραπεζῆς τῆς Αὐστρίας θιατέλουσιν ἐν ὑψώσεσι, καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ φήμῃ τῆς προσεχῶς ἐπιλύσεως τοῦ περὶ τῶν καπνῶν τῆς Τουρκίας ζητήματος. Α.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ.

Ποιμαντικὴ. Πρὸ μικροῦ ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ κ. Νικηφόρου Καλογερᾶ, καθηγητοῦ ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ, ἔργον σπουδαῖον καλούμενον Ποιμαντικὴ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο διαιρούμενον εἰς τρία βιβλία εἶναι πεπλουτισμένον μετ' ὅλων τῶν ὁρῶν καὶ κανόνων, ὡς ὀφείλει τὰ μάλιστα νὰ ἐπίσταται ὁ τὸ ἱερὸν τῆς ποιμαντικῆς διακονίας ἔργον ἀναλαμβάνων, καθ' ὅσον ἡ ἀκριβὴς γνώσις, ἡ τήρησις καὶ ἐφαρμογὴ αὐτῶν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ αὐτῷ ὡς ἄλλη πυξίς, ὅφ' ἥς ὁδηγούμενος οὕτως θὰ κατορθώσῃ ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως ν' ἀποφύγῃ κατὰ τὸν διάπλουν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ὅψιλου μὲν ἀλλὰ καὶ λίαν δυσχεροῦς αὐτοῦ τούτου ἔργου τοὺς προστυγχάνοντας αὐτῷ σκοπέλους καὶ ὀφθαλοῦ, καὶ οὐριοδωρῆν ἀγόμενος ἀκινδύνως εἰς δὲν ἐπιποθεῖ γαλήνιον καὶ ἀσφαλὲς ὄρμον. Ἄλλως τε ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ὁρῶν τούτων καὶ κανόνων διατελῶν ὁ λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀδεξιὸς θέλει ἔχει οὕτως ἀνεξέταστον δυσχεροῦς ἔργον, καὶ συνεχῶς θὰ περιπίπτῃ εἰς σύγχυσιν καὶ ἀνωμαλίαν φερόμενος οὕτω τῇδε κἀκεῖσε ὑπὸ τοῦ βέβαιου καὶ τῆς φορᾶς τῶν πολλῶν κοχλαζόντων, ἄλλοτε δὲ καὶ σφοδρῶς προσκρούσμενων αὐτῷ πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀγρίων κυμάτων, καὶ ἀπειλούμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ θονηζόμενος δύναται ἀνευ γνώμονος νὰ καταποντισθῇ. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῶν τοιούτων ἥθικων κινδύνων δέον ὅ τὸ ποιμαντικὸν ἀξίωμα περιβεβλημένον νὰ διατελῇ ἐν πλήρει γνώσει πάντων τῶν ἐν τῇ ἔργῳ τούτῳ διαλαμβανόμενων, ἐν ᾧ οὐν ἄλλοις ἐκτίθενται σαφῶς καὶ λεπτομερῶς τὰ ἱερὰ τοῦ πνευματικοῦ ποιμένου καθήκοντα, κανονίζονται αἱ σχέσεις μεταξὺ ποιμένου καὶ ποιουμένου, καὶ ἀκριβῶς περιγράφονται τὰ ὅρια τοῦ κύκλου ἐντὸς τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἐνεργῇ ὁ λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας κατὰ τοὺς ὑποδεικνυομένους αὐτῷ νόμους καὶ κανόνας ποιμαίνων αἰσῶς τὸ λογικὸν αὐτοῦ ποίημα.

Ὅθεν ἡ ποιμαντικὴ προαγομένη κυρίως εἰς τὸ ὑποδεικνύει τῇ λειτουργίᾳ τούτῳ ὑπὸ τῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς ἐποψῆς τὸν τρόπον τοῦ πολιτεύεσθαι ἐν πάσῃ περιπτώσει, καὶ ἐν γένει πανθ' ὅσα ὀφείλει νὰ ποιῇ οὗτος καὶ πράττῃ πρὸς δόκιμον τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ τούτου ἔργου ἐξασκῶν, ἀνάγκη ἐν τοῖς σπουδαιότεροις κλάδοις τῆς Θεολογίας καὶ ἀποτελεῖ οἰονεὶ τὸν ἄξονα περὶ δὲ δέον νὰ στρέφεται πᾶς ὁ περὶ τὴν Θεολογίαν ἀσχολούμενος.

Τὸ ποιμαντικὸν δὲ τοῦτο ἔργον ἀπατέλεσεν ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ μετὰ μακρὰν καὶ ἐμβριθῆ σπουδὴν ἀρυσάμενος τὴν ὅλην ἰδίαν ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, καὶ δὴ τῶν δοκιματέρων, ὡν τὴν διδασκαλίαν ἔσχον ὡς γνώμονα πρὸς ῥόθμιον καὶ τακτικὴν οὕτως ὡς ἐνταῦθεν ἀντλήσεισιν ποικίλης καὶ σπουδαίας ὕλης, ὅφ' ἥς ἀπαρτιζόμενον τὸ ἔργον τοῦτο ἐκπέμπει ἀληθῶς ἡδυτάτην ἠρηκευτικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν εὐωδίαν καὶ αὐτῶν, καὶ παρῆχε μεγίστην ἀναψυχὴν παντὶ τῷ ὑσφαινομένῳ αὐτοῦ. Ἡ δεξιότης, μετ' ἥς ἐξηκρίβωσεν ὁ συγγραφεὺς καὶ διευκρίνισεν πάντα τὰ εἰς τὴν Ποιμαντικὴν ἀναγόμενα ζητήματα, ὁ λεπτοὺς καὶ κατάλληλος χρωματισμὸς καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν λεπτοτάτων γραμμῶν πάσης ἐν αὐτοῖς ἀνετίθηλες παραστατικῆς ἡθικῆς εἰκόνος, καὶ ἐν γένει τὸ ὅλον σύστημα, ἐν ᾧ ἐκτίθηται αὐτὰ ἀποδεικνύουσιν

ἀριθμήτως τὴν ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα τοῦ συγγραφέως καὶ προσεπιμαρτυροῦσι τὴν σπουδαίοντα τῇ τῷ ἔργῳ αὐτοῦ τούτου, οὐ τινος ἢ ἐπιδεικνύει ἐμφάνει τὸ πρῶτον ἡδὲ μαρμαρυγῶς περιλάμπει καὶ διαφωτίζει τὸν τῆς παρ' ἡμῶν Θεολογίας ὁρίζοντα.

Ἐν Λειψία.

K. K.

Ἡμερολόγιον τῆς Ἀνατολῆς τοῦ ἔτους 1883. Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει λίαν φιλοκάλως τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο. Ὁ ἐκδότης αὐτοῦ κ. Ἀθ. Παλαιολόγος ἐφρόντισεν νὰ καταρτίσῃ βιβλίον οὐ μόνον χρησιμώτατον διὰ τὰς ποικίλας καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίας, ὡς συνήθως περιέχουσιν τὰ ἡμερολόγια, ἀλλὰ καὶ τερπνότερον καὶ διδακτικὸν διὰ τὰς ἐν αὐτῷ διατριβὰς, γραφεῖσας ὑπὸ τῶν εὐδοκίμοτέρων ἐν τοῖς γράμμασιν ἀνδρῶν. Ὅ,τι κυρίως ἐφέλκεται τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν εἶναι αἱ στατιστικαὶ πληροφορίες περὶ τῶν διαφόρων ἀγορῶν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ τῆς Ἑλλάδος, πληροφορίαι ἀκριβεῖς. Σπουδαῖος εἶναι ἐπίσης καὶ ὁ κατάλογος τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ διαφόρων ἐκκλησιῶν. Ἐκ τῶν ποικίλων διατριβῶν ἐξαίρετον τὴν περὶ τοῦ Πατριάρχου Ἰωάννου Β' τοῦ Μεγαλοπρεποῦς, ἱστορικὴν μελέτην, ἥς συγγραφεὺς εἶναι ὁ ἐν τῇ φιλολογίᾳ διαπρεπὴς κατέχων θέσιν κ. Μανουὴλ Ἰω. Γεδεών. Αἱ τελευταῖαι σελίδες τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ κ. Ἀθ. Παλαιολόγου κοσμοῦνται διὰ καταλλήλων ποιήσεων. Τὸ Ἡμερολόγιον, ἀπαρτιζόμενον ἐκ σελίδων 335 τιμᾶται φράγκων 5.

Συλλογὴ Σαβοῦρ φ. Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἀγγελία συγγράμματος δημοσιευθρομένου προσεχῶς ἐν Βερολίῳ ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου ASHER καὶ Σ'· καὶ φέροντος τὸν ἄνω τίτλον "Συλλογὴ Σαβοῦρ φ". Ἐν τῇ συγγράμματι τούτῳ, τὸ ὅποιν θέλει ἐκδοθῇ εἰς 15 τεύχη (πρὸς μάρκας 25 τὸ τεῦχος), ἀπεικονίζονται καὶ περιγράφονται οἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαιότητες, αἱ ἀνήκουσαι τῇ ἄλλοτε προσεφυτῇ τῆς Ρωσσίας ἐν Ἀθήναις κορίθ Σαβοῦρ φ. Εἶναι πράγματι λυπηρόν, λυπηρότατον νὰ βλέπῃ τις τόσοὺς θησαυροὺς ἀνεκτιμήτους, ἀνακαλυφθέντας πρὸ μικροῦ ἐν Ἑλλάδι, νὰ εὐρίσκωνται καὶ νὰ θυμαζώνται ἐκτὸς τῆς πατρίδος ἡμῶν! Ἡ ἀνακατασκευὴ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν φύλαξιν τῶν κειμένων τῆς ἀρχαιότητος εἶναι ὄντως ἀνεξήγητος, καὶ καιρὸς πλέον εἶναι νὰ τεθῇ φραγμὸς κατὰ τῆς ἐξ Ἑλλάδος ἐξαγωγῆς ἀντικειμένων ἀνηκόντων αὐτῇ ὡς κληροδοτημάτων τῆς ἐνδόξου ἀρχαιότητος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ λόρδος Βύρων. Περὶ τοῦ ἐξόχου τῆς Ἀγγλίας ποιητοῦ καὶ ἐνθέρμου φιλέλληνος Βύρωνος ἐγράφησαν τοσαῦτα καὶ μετὰ τοσούτου πάθους, ὥστε μετὰ πλείους ὁσας περιεργείας περιμένουσιν οἱ θαυμασταὶ αὐτοῦ τὴν προσεχῇ ἐν Λονδίῳ ἐκδόσιν βιβλίου, φέροντος τὸν τίτλον "Ὁ πραγματικὸς λόρδος Βύρων", καὶ ἀνασκευάζοντος πολλὰς ἡμαρτημένας δοξασίας. Ὁ συγγραφεὺς τῆς νέας ταύτης τοῦ Βύρωνος βιογραφίας, Ἰωάννης Κόρδης Ἰέφερον, ἀναφέρει ἐν αὐτῇ περιστατικὰ ἄγνωστα μέχρι τοῦδε καὶ ἀνατρέποντα ἄρδην τὰς κατὰ τοῦ Βύρωνος ἐκτοξευθείσας κατηγορίας. Ἐλέγχθη ὅτι ὁ γάμος τοῦ Βύρωνος μετὰ τῆς δεσποινίδος MILBANKS

de Paris 21 χιλ. ἤτοι τὸ ὅλον πλέον τῶν 400 χιλ. ἀντιτύπων. Εὐτυχεῖς ἐκδίδται! Δυστυχεῖς ἀναγνώσται!



Κ. Π. Κ. εἰς Πετροῦπολιν. Ἐλθέμεν τὰ αἰνίγματα· μυστὰς ἐλκυστὰς. Καὶ δυσκολώτερα θὰ μὲς ἦσαν εὐπρόσδεκτα, διότι οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν, γυμνασθέντες ἀρκούντως, λήσουσι τὰ εὐκόλα ἀμείως. Ἐλπίσμεν ὅτι ἡ δευτέρα ἡμῶν ἐπιστολὴ περιέχουσα εἰς χεῖρας σας ἀσφαλῶς, διότι ἡ πρώτη μετὰ τρίμηνον περιοδεῖαν ἐπανήλθε πάλιν εἰς Λειψίαν, ἀν καὶ ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο τακτικὴ καὶ ἀκριβὴς. — κ. Ν. Σ. εἰς Βραβλιν. Τὰ περικαλύμματα τοῦ Ἑσπερίου πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ σταλῶσι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, διότι τὰ ταχυδρομεῖον δὲν δέχεται ἢ δέματα ὀριζόμενου ὅρους καὶ ὅγκου. Τοῦτο ἐγγεῖται τὴν βραδύτητα περὶ τὴν ἀποστολὴν. — κ. Ν. εἰς Κωνσταντινουπόλιν. Ἡ χήρα τοῦ πρὸ μικροῦ ἀποδιδάσκοντος μουσουργοῦ Βάγνερ εἶναι θυγάτηρ τοῦ διακόνου Liszt καὶ τῆς γαλλίδος κομίσσης Ὁ'Αουσιτ, ἥτις ἐγένετο γυνὴ ὡς μυθιστοριογράφου. Ἐν τῇ συλλογῇ τῶν "Ἀφορισμῶν" τῆς εὐφυῆς ταύτης γυναικὸς (ἀποθαν. ἐν ἔτει 1873) εὐρίσκωμεν τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικώτατον χωρίον. "Ἐπάρχουσι τρία εἶδη ἀγαθότητος· ἡ μὲν ἀνίκει εἰς τὸ πνεῦμα, ἡ δευτέρα ἔχει τὴν ἔδραν τῆς ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἡ τρίτη προέρχεται ἐξ ὁδοναμίας ἢ ἐρεθισμοῦ τῶν νεύρων. Ἡ ἀγαθότης τοῦ πνεύματος, μεγαλοπρεπὴς, ἡσυχος, διαρκὴς καὶ μετρίφων, φανερῶν, ἐνίοτε ψυχρὰ καὶ μεμρτημένη, εὐρεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ τοῖς ἀνδράσιν· ἡ ἐκ τῶν νεύρων προέρχουσα ἀγαθότης, ἱππολαία, ἰδιότροπος ἐξασκεῖται τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἡ ἀγαθότης τέλος τῆς καρδίας εἶναι τόσοι σπανία, ὅσον καὶ σπανίη τῆς μεγαλοσύνης." — κ. Κ. Α. Κ. εἰς Ροστούπολιν. Ἡ ὁπνίτις εἰς τὴν ἐρωτήσιν σας δὲν εἶναι εὐκόλος, διότι αἱ ἰδιοτροπίαι τοῦ συρροῦ εἶναι ἀλλόκοτοι. Ἰσως ἐννοεῖ τὸ πέταλον, τὸ ἱπποτικὸν τοῦ χαρακτῆρος καὶ παρουσιάζεται ὡς σύμβολον. Ἡμεῖς ὡς Ἕλληνες δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν καὶ ἄλλην λύσιν, ὅλην τὴν κοινὴν παροιμίαν. "Τὸ πτωχὸν τὸ εὐρημα ἢ καρπὸς ἢ πέταλον", ἰσως ὅπως ἀποσκευασθῇ ἡ κατὰ τοῦ πλουτοῦ ἐσκακία. Τώρα μένει ν' ἀντικατασταθῇ εἰς τὸ μέλλον τὸ πέταλον διὰ τοῦ καρπιοῦ· ἀλλ' ἡσυχίτε, καὶ τοῦτο θέλει ἐπιβλήθῃ ὑπὸ τοῦ πανισχύρου συρροῦ. — κ. Ι. Π. εἰς Λονδίον. Ὁ πῖναξ τῶν περιεχομένων καὶ τῶν εἰκόνων τοῦ Β' τόμου ἀποστέλλεται εἰς ἕλους τοὺς συνδρομητὰς διὰ τοῦ σημερινοῦ τεύχους. — κ. Ν. Δ. εἰς Γαλλίαν. Ἐλθέμεν τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν καὶ τὴν διατριβὴν. Περὶ τῆς διατριβῆς προσεχῶς. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ ὑποσχεθέντα.

ΩΡΑΙ ΣΧΟΛΗΣ.

Πλευρὰ α'.

α	α	α	α	α	α
α	α	γ	γ	γ	θ.
ι	κ	κ	λ	ν	ν
ν	ν	ο	ο	ο	ο
ρ	ρ	ο	ο	ο	ο
σ	σ	σ	σ	τ	τ

Πλευρὰ β'.

Ἐκ τῶν 36 τούτων στοιχείων σχηματίζονται 6 λέξεις, αἵτινες τίθενται ἡ μία ὑπὸ τὴν ἄλλην σχηματίζουσι τετράγωνον, οὐ τινος ἐκαστὴ πλευρὰ ἔχει τὴν αὐτὴν λέξιν. Ἀρ' ἐκαστοῦ δὲ στοιχείου τῆς πλευρᾶς α' καὶ β' ἀναγινώσκονται σταυροειδῶς μία καὶ ἡ αὐτὴ λέξις, ἥτοι· ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, καὶ ἀνωθεν πρὸς τὰ κάτω.

Ἐν Ροστούπολιν. Κ. Α. Κ.

Προβλήματος 67.

12.

11. 1.

10. 2.

9. 3.

8. 4.

7. 5.

6.

Ἀναπληρουμένων τῶν ἀνω 12 ἀριθμῶν διὰ ἰσαρίθμων στοιχείων σχηματίζονται ὅκτω λέξεις, αὐτὰ ἀναπληροῦντα στοιχεῖα

1. 2. σημαίνουσιν ἐπιδοκιμασίαν
1. 2. 3. 4. 5. 6. ἐπιθέτον τέρπον.
3. 4. 5. 6. κυματιστὸν ἀέρος.
6. 7. 8. 9. 10. 11. ἐκφρασιν λύπης.
7. 8. 9. 10. 11. ἰχθύον.
8. 9. 10. 11. ζῶον τετράπονον.
9. 10. 11. 12. κατάστασιν δυσάρεστον.
12. ἐπιφώνημα.

Αἰνίγμα 68.

Γεννώμαι παρ' ἐμφύχου,
Δὲν ἔχω πλὴν πνοήν.
Τὴν κεφαλὴν μου κόπτων
Μοὶ εἶδεις τὴν ζωήν.

Ἐν Πετροῦπολιν. Π. Κ.

Αἰνίγμα 69.

Τὴν οὐρανὸν μου ὅταν ἔχω
Μέγας εἶμαι καὶ πολὺς.
Ἄνευ ταύτης εἶμαι κτήμα
Σχεδὸν πάσης κεφαλῆς.

Π. Κ.

ΛΥΣΕΙΣ.

Προβλήματος 61.

(Ἰππείου ὄλματος)

Γνήσιός εἰμι φίλος καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον εἶδα·
Τὸς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
Οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν. Οὐδ' ὅρα τιμῶ
Τούτους καὶ ἐξ ὑπαρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Ἰω. Κ. Γρ.

Προβλήματος 62.

1. Ἀθηνᾶ. 2. Μήτηρ. 3. ἔτος. 4. μὴν. 5. ἡμέρα. 6. ὥρα.

Αἰνίγματος 63.

*Ἄθος — θῶς.

Αἰνίγματος 64.

Χάρων — Σάρων.

Αἰνίγματος 65.

*Ὀνάριον — ἴον.

*Ελυσαν· τὰ αἰνίγματα 55 καὶ 58 ὁ κ. Χαρ. Δημητρίου ἐν Ζιφτῇ Αἰγύπτου· 57, 58, 59, ὁ κ. Κ. Α. Κ. ἐν Ροστούπολιν· τὸ 59 ὁ κ. Κωνσ. Οἰκονόμου ἐν Σιμπίν-ἐλ-Κόμ· τὸ 62 ὁ κ. Δ. Ἰ. Βότσης ἐν Τεργέστη· τὰ 62, 63, 65 ἡ κυρία Ἐρ. Π. Ἐκιντῆ-Γλοῦ ἐν Μασσαλίᾳ, τὰ 63 καὶ 65 ἡ κυρία Εὐδοξία Ἰω. Κολάσση ἐν Μασσαλίᾳ, αἱ δεσποινίδες Ἐλένη Α. Θεοφιλάτου καὶ Ἀντιόπη Α. Θεοφιλάτου ἐν Βραβλιν, καὶ ὁ κ. Ἰω. Κ. Γρομπὸς ἐν Γαλαζίῳ. Τὸ 65 ἡ δεσποινὶς Αἰκατερίνη Βασιλειάδου ἐν Τεργέστη· τὸ 63 ἡ δεσποινὶς Χαρ. Τσιμποπούλου ἐν Ὁδερσῶ, καὶ τὸ 65 ὁ κ. Γ. Πηλεΐδης ἐν Ὁδερσῶ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

*Υπευθυνὸς μετὰ τὴν Κυρίᾳ συνδρομηταὶς ὅτι τὸ Γ' ἔτος τοῦ Ἑσπερίου ἀρχεῖται τὴν 113 Μαΐου 1883.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

LEIPZIG. ELSTER-STRASSE 19.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STR. 19. LEIPZIG.

Παρακαλούνται οί ἐπιστέλλοντες πρὸς τὸν Ἑσπερον νὰ πέμπωσι τὰ χειρόγραφα καθαρῶς γεγραμμένα, τὰ ὅποια δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύγγραμμα περιοδικὸν μετὰ εἰκόνων ἐκδιδόμενον ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ.

τῇ 11/13 καὶ 15/27 ἐκάστου μηνός.

Τιμὴ ἐτησία προπληρωτέα φράγκα 40 (= μάρκαι 32 = ρούβλια 16).
Τιμὴ καταχωρίσεων δι' ἑκάστον στίχον φοῖνικ. 50.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ· κ. Δημ. Καραπύρος. ΚΕΡΚΥΡΑ· κ. . . .
ΖΑΚΥΝΘΟΣ· κ. Ν. Παπαδόπουλος. ΒΣΛΟΣ· κ. Νικ. Γεωργιάδης, ἱατρός. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ· κ. Πέτρος Μ. Γεντιλίνης. ΠΑΤΡΑΙ· κ. Πανσάντας Χοιδάς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ καὶ ἡ λοιπὴ ΑΙΓΥΠΤΟΣ· κ. Πέτρος Σαράντης, Βιβλιοπωλεῖον "Ὁ Φοῖνιξ" ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰωάννης Παπάδης, βιβλιοπώλης. ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Γεώργιος Τσούντας, ἱατρός. ΣΜΥΡΝΗ· κκ. Δεκίρης καὶ Σα, καὶ κ. Φρ. Σαρίκας. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ· κ. Σ. Γράσος, βιβλιοπώλης. ΚΑΒΑΛΑ· κκ. Α. Γ. Κούζης καὶ Σα. ΜΥΤΙΛΗΝΗ· κ. Ξενοφών Γκορτζιώτης. ΠΕΡΟΥΣΟΑΤΜΑ· Αἰδὼς. Ἀνανίας Ἀλεξανδρίδης. ΣΑΜΟΣ· κ. Σταματιάδης, ἔφορος τῆς Σαμιακῆς Βιβλιοθήκης. ΒΗΡΥΤΤΟΣ· κ. Χρ. Χριστοφόρου. ΑΜΙΣΟΣ· κ. Κ. Λαναράς, ἱατρός. ΠΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ· κ. Ἀπ. Ξενοδόκης. ΡΟΔΟΣ· κ. Μ. Μαλλιάρης.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ καὶ ΔΕΜΗΣΣΟΣ Κύπρου· κ. Π. Δ. Παπαδάκης. ΛΑΡΝΑΞ· κ. Ἰωάννης Περίδης.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ· κ. Ἀριστόδημος Α. Βοσκόφ. ΓΑΛΑΖΙΟΝ· κ. Α. Ι. Σαρεγιάννης. ΙΒΡΑΙΑ· κ. Ἰωάννης Α. Βοσκόφ. ΤΟΤΡΝΟ-ΜΑΓΟΥΡΕΛΟΝ· κ. Τηλέμ. Παπάδογλου. ΚΟΡΑΒΙΑ, ΠΙΚΕΤΟΝ, ΚΑΡΑΚΑΑ καὶ ΚΡΑΙΟΒΑΝ· κ. Νικόλαος Καραβίας. ΚΑΛΑΦΑΤΙΟΝ· κ. Νικ. Κουκλέλης. ΓΙΟΥΡΓΕΒΟΝ· κ. Εἰθὺμ. Πεταλάς. ΤΟΤΡΝΟ-ΣΕΒΕΡΙΝΟΝ· κ. Ι. Α. Σακελλαρίδης.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰάκωβος Μάνος, ἱατρός. ΜΟΣΧΑ· κ. Γρηγ. Ι. Ροσσόλυμος. ΟΔΗΣΣΟΣ· κ. Σπυρ. Τυπάλδος Φορέστης. ΤΑΙΓΑΝΙΟΝ· κ. Δημ. Δ. Ἀλεξόπουλος. ΡΟΥΣΤΟΒΙΟΝ· κ. Στέφ. Λοβέρδος. ΓΕΙΣΚ· κ. Π. Α. Ἀξιώτης. ΝΙΚΟΛΑΙΕΦ· κ. Θεόδωρος Λυκαρόπουλος. ΒΕΡΔΙΑΝΣΚΑ· κ. Νικ. Γ. Τζίτζελης. ΙΣΜΑΗΛΙΟΝ· κκ. Ἀδελφοὶ Κωνσταντινίδαι. ΚΙΣΝΟΒΙΟΝ· κ. Α. Καρβούνης. ΠΟΤΙΟΝ· κ. Περικλῆς Ν. Κομηλιάδης. ΣΕΒΑΣΤΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Κ. Α. Παλαιολόγος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ· κ. Ἰωάν. Α. Περδάνογλου, ΔΙΒΕΡΠΟΥΤΑ· κ. Γ. Θ. Σαρινῆς.

ΡΟΥΣΤΣΟΥΚΙΟΝ Βουλγαρίας· κ. Σταῖρος Χριστοδουλίδης.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ· κ. Π. Περδάνογλου. ΚΑΛΚΟΥΤΤΑ· κ. Ἰωάν. Κ. Σταυρίδης.

ΝΕΑ-ΤΟΥΡΚΗ· κ. Δημ. Ν. Μπότσης, γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὰ μέρη, ἐνθα εἰσέτι δὲν ἐνστατήθησαν ὁριστικῶς ἐπιστasiai, οἱ δυνάμενοι δύνανται νὰ γείνωσι συνδρομηταὶ ἐπὶ προκαταβολῇ τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἀποτεινόμενοι εἴτε κατ' εὐθείαν εἰς τὴν διεύθυνσιν (ELSTER-STRASSE No. 19) ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ, εἴτε εἰς τὰ οἰκία ταχυδρομικὰ γραφεῖα, τῆς διευθύνσεως τοῦ Ἑσπερου συνεννοηθείσης περὶ τούτου μετὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν γερμανικῶν Ταχυδρομείων. Τὸ φύλλον ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ. ELSTER-STRASSE No. 19. LEIPZIG.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ, λαμβάνουσα καθ' ἐκάστην αἰτήσιν περὶ τοῦ πρὸ πολλοῦ ἐξαντληθέντος Α'. Τόμου τοῦ Ἑσπερου, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς ἀνατύπωσιν αὐτοῦ, ἥτις καὶ ἀρξαμένη ἤδη ἀποπερατωθήσεται ἐντὸς μικροῦ. Ἐπομένως παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκτήσωσι τὸν Α'. Τόμον νὰ εἰδοποιήσωσι περὶ τούτου εἴτε κατ' εὐθείαν τὴν ἐν Λειψία διεύθυνσιν (Elster-Str. 19), εἴτε τὰς κατὰ τόπους ἐπιστasiaς, ὅπως ληφθῇ ὑπὸ σημείωσιν ἡ αἰτήσις αὐτῶν.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἀνατυπωθέντος Α'. τόμου ὥρισθη εἰς φράγκα 40 εἰς χρυσόν, δεδεμένου δὲ διὰ τοῦ περικαλύμματός του καὶ δι' ἐπιχρῶσιν φύλλων εἰς φρ. 50. Οἱ τόμοι ἀποσταλήσονται ἐλεύθεροι ταχυδρομικοῦ τέλους.

Ἐν Βιέννῃ! Ἐν Παρισίοις! Ἐν Λονδίνῳ!
ΙΔΕΤΕ ΚΑΙ ΑΠΟΡΗΣΑΤΕ!

Οἱ πράκτορες τῆς πωλεῖας τοῦ μεγάλου Ἀγγλο-Βρετανικοῦ ἔργαστασίου πωλοῦσιν ὅλας τὰς πραγματείας τῶν μετὰ μεγάλην ἐκπτώσιν. Ἐμβάζων τις τὸ ποσὸν φράγκων 20, ἢ καὶ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς διὰ τοῦ αὐτο-ὀργάνου Λόυδ Τεργέστης, λαμβάνει πολυτελεῖν συσκευὴν τραπέζης ἐκ τοῦ ἀρίστου ἀγγλο-βρετανικοῦ μετάλλου, ἀξίας ἄλλοτε φράγκων 70. Πᾶς παραγγελιοδότης λαμβάνει καὶ ἔγγραφον ἐγγύησιν περὶ διατηρήσεως τῆς λευκότητος τῶν σκευῶν ἐπὶ δέκα ἔτη.

- 6 μαχαίρια τραπέζης μετ' ὠραίας λεπίδας,
- 6 περόνια μονοκόμματα,
- 6 κοχλιάρια τῆς σούπας ἐκ τοῦ ἀγγλο-βρετ. μετάλλου,
- 6 κοχλιάρια τοῦ καφέ ἐπίσης,
- 1 μέγα κοχλιάριον τῆς σούπας
- 1 βαρὺ κοχλιάριον διὰ τὸ γάλα,
- 6 ἀκουμιστήρια τῶν μαχαίρων,
- 6 ἀγγλικά φίλτζα, ἀνά,
- 1 πιπεροθήκη ἢ ζαχαροθήκη,
- 6 ὠραίας ωθήκας,
- 6 κομψὰ κοχλιάρια διὰ τὰ ὕδα,
- 1 δίσκον μεγέθους 30 ἐκατ.,
- 1 τρυπητὸν τοῦ τείνου,
- 2 πολυτελεῖ κανδιλιέρα τῆς αἰθούσης,
- 6 κομψὰ μαχαίρια τῶν φρουτῶν,
- 61 τεμάχια ἐν ὅλῳ.

Εἰς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ παρούσα εἰδοποίησις μου δὲν βασίζεται ἐπὶ ἀγυρτίας ὑποχρεοῦμαι δημοσίᾳ, εἰς τὴν συσκευὴν δὲν ἀρῶ τῇ ἀγοράσῃ, νὰ παραλάβω αὐτὴν πάλιν. Ὁ ἐπιθυμῶν λοιπὸν ν' ἀγοράσῃ πράγματα χρήσιμα καὶ καλὰ ἀντὶ τῶν χρημάτων του, ὅς ἀποταθῇ, μετὰ πάσης πεποιθήσεως καὶ κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν

J. H. Rabinowicz εἰς Βιέννην, Κεντρικὴν ἀποθήκην τοῦ Ἀγγλο-βρετανικοῦ ἔργαστασίου
WIEN II. SCHIFFAMTSGASSE 20.

Παρ' ἐμοὶ εὐρηται, ἀντὶ 30 centimes τὸ κοῦτιον, καὶ κόνις πρὸς καθαρισμὸν τῶν σκευῶν τούτων.

ὑποκαταστήματα ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐνδείξεων εὐαρεσκείας δημοσιεύομεν τὰς ἑξῆς· Κύριον I. H. Rabinowicz τῇ Βιέννῃ. Ἐν Βεγγάζῃ 10/1 1883.

Διὰ τοῦ κυρίου Κοέν, προξένου ἐν Μεσίτῃ, ἔλαβον τὰ τιμολόγια ὑμῶν ὡς καὶ δύο δείγματα. Ἐπιθυμῶ δι' ἐμὲ καὶ διὰ τινος ἐνταῦθα φίλου μου ν' ἀγοράσω παρ' ὑμῶν τὰ κάτωθι εἶδη, ἃ εὐαρεστηθῇτε νὰ πέμψητε τῷ κ. Ἰωακείμ Ἀτσοπάρδην ἐν Μεσίτῃ 8 συσκευάς, ἑξ' ἐκείνων ἃς ἐπέμψατε ἐσχάτως τῷ κ. Κοέν, ὡς καὶ τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ τιμολογίου σας.

Πρόθυμος Π. Πέτροβιτς,
ὁπορὸς τῆς Αὐстро-ουγγαρίας.

Κύριον I. H. Rabinowicz εἰς Βιέννην. Ἐν Καίρῳ 20 Φεβρ. 83. Ἐλαβὼν σήμερον τὰς παραγγελθείσας δύο συσκευάς καὶ οὐ μόνον μ' εὐχαρίστησαν τὰ μέγιστα ἀλλὰ καὶ ὑπερέβησαν τὰς προσδοκίας μου. Ὅπως ἀποδείξω ὑμῖν τοῦτο, αἷς παρακαλῶ ἀμέσως νὰ μοὶ ἀποστείλῃτε 6 ἀκόμη τοιαύτας συσκευάς. Ἐκ μέρους μου δὲν θὰ λείψω νὰ συστήσω τὸ ὑμέτερον κατάστημα εἰς εὐρύτερους κύκλους. Τὸ τίμημα τῶν συσκευῶν παρακαλῶ νὰ τὸ σύρῃτε ἐπ' ἐμοῦ διὰ τοῦ αὐτο-ὀργάνου Λόυδ.

Πρόθυμος Α. Weill,
ἐνδοχίος.

Ἐκτὸς τούτων ἔλαβον παραγγελίας παρὰ τῶν κκ. Mollah καὶ Jaewel ἐν Θεσσαλονίκῃ, παρὰ τῶν κκ. J. Spertantza, M. Feinstein καὶ A. Marcevic ἐν Σμύρνῃ, L. Koschir ἐν Καίρῳ, Hildebrandt B. Prodesta ἐν Πορτ-Σαῖδ κτλ.



Ἀνωτέρω δίδομεν εἰς μικρὸν τὴν εἰκόνα τῶν περικαλυμμάτων τοῦ Β'. Τόμου τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ, κατασκευασθέντων κατὰ σχέδιον παραγγελθέν ἐπὶ τούτῳ ἐν τινὶ τῶν μεγαλειτέρων βιβλιοδετικῶν καταστημάτων τῆς Γερμανίας.

Ἐκαστον τῶν κομψῶν τούτων καὶ ἐπιχρῶσιν περικαλυμμάτων τιμᾶται μαρκῶν 5 (ἤτοι φράγκων 6.25) καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος.

Ἀποστολὴ πλειοτέρων περικαλυμμάτων ὁμοῦ εἶναι ἀκριβεστέρα καὶ ἀσφαλεστέρα. Εἰς τοῦτο ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν Κυρίων συνδρομητῶν.